

ANNEX

Bases

2. Els treballs hauran de ser presentats en llengua catalana.

Llei 3/2000, de 19 de maig (DOGC núm. 3144, de 22 de maig; correcció d'errades DOGC núm. 3166, de 22 de juny, i núm. 3229, de 20 de setembre) de la Presidència de la Generalitat, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2000:

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Cent vint-i-setena

Protecció de la llengua romaní

El Govern, dins les seves actuacions per tal de garantir la pluralitat lingüística, ha d'emprendre accions de protecció de la llengua romaní.

I.2. ESTAT ESPANYOL (BOE d'1 de gener a 30 de juny de 2000)

Santiago VILARDELL I CODINA

Cap del Negociat de Normalització de l'Administració Local
de la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya

Activitats audiovisuals

Reial decret 196/2000, d'11 de febrer (BOE núm. 45, de 22 de febrer), pel qual es modifiquen els reials decrets 81/1997, de 24 de gener <RLD núm. 28, pàg. 360-361>, i 1039/1997, de 27 de juny <RLD núm. 29, pàg. 317-318>, per actualitzar normes relatives a la producció i difusió cinematogràfica i audiovisual:

«Les circumstàncies que concorren en la indústria cinematogràfica i audiovisual, així com en el desenvolupament del mercat en què opera, requereixen mesures destinades a protegir el pluralisme de les obres cinematogràfiques distribuïdes i exhibides i a garantir-ne la diversitat d'origen.

Mitjançant la modificació del Reial decret 81/1997, de 24 de gener, s'estableixen mesures de liberalització en el

compliment de la quota de pantalla d'obres cinematogràfiques comunitàries que afecten els exhibidors que superin anualment la proporció requerida i els situats en localitats on hi ha més dificultat en l'explotació. D'acord amb el que preveu la Llei 17/1994, de 8 de juny <RLD núm. 22, pàg. 212-214>, es reconeix la llibertat de distribució d'obres cinematogràfiques de tercers països doblades a qualsevol llengua oficial espa-

nyola, per concordar amb la desaparició de l'exigència de llicència de doblatge.

Mitjançant la modificació del Reial decret 1039/1997, de 27 de juny, tenint en compte l'indubtable interès artístic i cultural de les sèries de televisió, es regulen les ajudes que puguin obtenir els llargmetratges procedents d'aquests.

Així mateix, s'estableixen ajudes per a la distribució d'obres cinematogràfiques comunitàries de qualitat, amb especials facilitats per a la seva explotació en sales de cinema de determinades localitats de menor població.

Les mesures establertes tenen la finalitat de facilitar la continuïtat i l'explotació de sales d'exhibició situades en localitats de menys de 20.000 habitants. Es deroga el capítol VII del Reial decret 1039/1997, de 27 de juny.

Es completa la redacció dels dos reials decrets afectats amb regulació de determinats aspectes que afecten les obres audiovisuals diferents de les cinematogràfiques.

En l'elaboració d'aquesta norma s'han escoltat les comunitats autònomes afectades i les entitats representatives dels interessos afectats.

Per tot això, a proposta del Ministre d'Educació i Cultura, previ informe del Ministeri d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i prèvia deliberació del Consell de Ministres en la reunió del dia 11 de febrer de 2000,

DISPOSO:

ARTICLE PRIMER. Modificacions al Reial decret 81/1997, de 24 de gener, pel qual es desplega parcialment la Llei 17/1994, de 8 de juny, de protecció i foment de la cinematografia, i s'actualitzen i refonen normes relatives a la rea-

lització de pel·lícules en coproducció, sales d'exhibició i qualificació de pel·lícules cinematogràfiques.

Amb efectes des de l'entrada en vigor del present Reial decret, es modifiquen els articles del Reial decret 81/1987, de 24 de gener, pel qual es desplega parcialment la Llei 17/1994, de 8 de juny, de protecció i foment de la cinematografia, i s'actualitzen i refonen normes relatives a la realització de pel·lícules en coproducció, sales d'exhibició i qualificació de pel·lícules cinematogràfiques, que s'indiquen a continuació:

S'afegeixen a l'article 1 dos nous apartats 3 i 4, del següent tenor:

«3. Les sales d'exhibició cinematogràfica situades en poblacions amb menys de 20.000 habitants, excloent-ne les capitals de província, estan obligades a exhibir dins de cada any natural, un dia com a mínim d'obra cinematogràfica comunitària per cada quatre dies d'exhibició d'obres cinematogràfiques de tercers països en versió doblada a qualsevol llengua oficial espanyola.

En lloc de la proporció anterior s'ha d'aplicar la d'un dia de pel·lícula comunitària per cada cinc dies de pel·lícules de tercers països quan a més concorrin els requisits previstos en l'apartat 2 d'aquest article.

L'article 2 queda redactat com segueix:

«Article 2. Distribució i doblatge de pel·lícules estrangeres.

Les empreses distribuïdores constituïdes legalment i que acreditin ser titulars dels drets d'explotació pertinents poden distribuir a Espanya obres cinematogràfiques procedents de qualsevol

país en qualsevol versió i llengua oficial espanyola, tot això sense perjudici de les competències atribuïdes al Ministeri d'Economia i Hisenda pel que fa a la importació de pel·lícules».

ARTICLE SEGON. Modificació en el Reial decret 1039/1997, de 27 de juny, pel qual es refon i harmonitza la normativa de promoció i estímuls a la cinematografia i es dicten normes d'aplicació del que preveu la disposició addicional segona de la Llei 17/1994, de 8 de juny, de protecció i foment de la cinematografia.

Amb efectes des de l'entrada en vigor del present Reial decret, es modifiquen els articles que s'indiquen a continuació del Reial decret 1039/1997, de 27 de juny, pel qual es refon i harmonitza la normativa de promoció i estímuls a la cinematografia i es dicten normes d'aplicació del que preveu la disposició addicional segona de la Llei 17/1994, de 8 de juny, de protecció i foment de la cinematografia:

Els apartats 1 i 4 de l'article 14 queden redactats d'aquesta manera:

«1. D'acord amb el que preveu l'article 4 de la Llei 17/1994, de 8 de juny, i amb la finalitat d'estimular la distribució en sales públiques d'exhibició espanyoles de pel·lícules comunitàries de qualitat i valors artístics destacats, l'ICAA pot subvencionar fins al 50

per 100 del cost del tiratge de còpies, del subtítol i de les despeses de publicitat necessàries per a la realització de plans de distribució a Espanya, que compreguin un mínim de quinze províncies i cinc comunitats autònomes. L'import màxim dels ajuts serà de 10 milions de pessetes per pel·lícula beneficiària i de 12 milions de pessetes si la pel·lícula es distribueix doblada a alguna llengua oficial espanyola pròpia d'una Comunitat Autònoma. En tot cas, en queden excloses les pel·lícules determinades en l'article 7.2 d'aquest Reial decret.

Quan els plans de distribució incloguin sales d'exhibició de localitats situades en zones rurals, amb menys de 20.000 habitants, excloent-ne les capitals de província, de sis províncies i dues comunitats autònomes com a mínim, l'àmbit territorial requerit amb caràcter general per percebre l'ajuda es redueix a 10 províncies i tres comunitats autònomes.»

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA ÚNICA. Derogació normativa.

A l'entrada en vigor del present Reial decret, queda derogat el capítol VII 18, 19, 20 i 21 del Reial decret 1039/1997, de 27 de juny.

Així mateix es deroguen totes aquelles altres disposicions, d'un rang igual o inferior, que s'oposin al que disposa el present Reial decret.»

Ordre de 21 de març de 2000 (BOE núm. 77, de 30 de març) del Ministeri de Foment, per la qual es regula el sistema d'assignació de noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya (.es):

«El sistema de noms de domini s'empra a Internet per poder utilitzar

universalment noms unívocs per vincular-los als usuaris dels equips connec-

tats a la xarxa. D'aquesta forma, els usuaris poden emprar noms en lloc de números. Això presenta grans avantatges; entre d'altres, una major comoditat d'utilització i permet a una organització independitzar les adreces de correu electrònic dels números que, en un determinat moment, puguin relacionar-se amb els seus equips d'acord amb aspectes canviants, com ara la topologia de la xarxa i el proveïdor d'accés a Internet.

El sistema de noms de domini d'Internet recolza, tècnicament, en una gran base de dades distribuïda jeràrquicament per tota la xarxa. Hi ha molts servidors que interactuen entre si per trobar la conversió d'un nom en una adreça numèrica amb la qual poder efectuar la connexió desitjada.

El sistema de noms de domini divideix la càrrega de gestió d'un administrador central i la reparteix entre diferents subadministradors. Aquests, al seu torn, poden repetir el procés si la dimensió del domini a administrar així ho aconsella. D'aquesta forma, es poden crear diferents nivells de dominis delegats, en els quals cada administrador assigna noms unívocs al seu nivell, de manera que es garanteix la unicitat de qualsevol nom.

Al nivell més alt de la jerarquia d'Internet es troben els dominis de primer nivell, que són un per a cada país (dominis de dues lletres corresponents al codi ISO-3166 de cada territori, en el cas d'Espanya serà «.es»), més alguns dominis genèrics de tres lletres (com ara «.com», «.net» o «.org»).

L'organització supranacional ICANN, de recent creació, és responsable de l'administració, en l'àmbit mundial, dels noms i adreces numèriques d'Internet.

A Espanya, la tasca d'assignació de noms de domini de segon nivell sota el codi de país «.es» la portarà a terme, en virtut de la designació efectuada mitjançant Resolució de la Secretaria General de Comunicacions, de 10 de febrer de 2000 («Boletín Oficial del Estado» número 58, de 6 de març), l'ens públic de la Xarxa Tècnica Espanyola de Televisió.

Encara que cada vegada resulta més evident la utilitat pública del sistema de noms de domini d'Internet, atesa l'enorme quantitat d'interessos econòmics, socials i culturals creats entorn de la xarxa, cal tenir en compte l'estructura descentralitzada d'aquesta i que moltes de les organitzacions involucrades en la seva planificació, desenvolupament i gestió són entitats privades. Aquest fet, unit a criteris d'eficàcia econòmica, aconsella que es possibiliti l'entrada del sector privat en el desenvolupament d'aquesta activitat i que els serveis d'assignació siguin facilitats, en règim de competència, pels agents. L'assignació, per la seva mateixa naturalesa, ha de ser gestionada per una única entitat que presti un servei centralitzat a la resta dels agents, sense entrar-hi en competència.

La funció normativa correspon al Ministeri de Foment, tal com preveuen les disposicions vigents, encara que, per al desenvolupament d'aquesta funció, es reconeix un paper important als agents involucrats en el funcionament d'Internet a Espanya, mitjançant la seva participació a la Comissió per a la Supervisió del Servei d'Accés a la Informació, regulat en l'Ordre del Ministre de Foment de 8 de setembre de 1997.

S'aborda, finalment, la problemàtica

de les normes aplicables, buscant l'equilibri entre flexibilitat i seguretat, eliminant la restricció quant al nombre de noms assignables per organització, sense comprometre una raonable protecció per als propietaris de marques i denominacions socials. Es possibilita, igualment, l'ús de noms genèrics i topònims en determinades situacions, cosa que ha de comportar noves possibilitats per al desenvolupament de la xarxa. En aquest sentit, el text distingeix entre noms de domini regulars, que poden ser utilitzats pels interessats que hi tinguin dret, i noms de domini especials, com ara genèrics i topònims, que es poden assignar per al seu ús en el sistema de noms de domini d'Internet amb les condicions que s'especifiquin, en cada cas.

En conclusió, el propòsit d'aquesta Ordre és establir el marc general de funcionament del sistema d'assignació de noms de domini d'Internet al nostre país, adoptar unes normes que garanteixin empara legal i permetre l'entrada del sector privat en aquesta activitat, tot això de manera que s'afavoreixi el desenvolupament d'Internet a Espanya.

El Reglament pel qual es desplega el Títol II de la Llei general de telecomunicacions pel que fa a la interconnexió i a l'accés a les xarxes públiques i a la numeració, aprovat pel Reial decret 1651/1998, de 24 de juliol, estableix en l'article 27.13 que el Ministeri de Foment ha de regular els sistemes perquè es produeixi la constància de noms i adreces dels serveis de telecomunicacions. Estableix, igualment, que la Secretaria General de Comunicacions pot dictar les resolucions necessàries per al desenvolupament dels Plans Nacionals de Numeració i prendre les decisions que, en matèria de numeració, noms i

adreces, corresponguin al Ministeri de Foment.

[...]

Article 1. *Objecte de l'Ordre.*

L'objecte d'aquesta Ordre és la regulació del sistema d'assignació de noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya («.es»), d'acord amb l'article 27.13 del Reglament pel qual es desplega el Títol II de la Llei 11/1998, general de telecomunicacions, pel que fa a la interconnexió i a l'accés a les xarxes públiques i a la numeració, aprovat per el Reial Decret 1651/1998, de 24 de juliol.

Article 2. *Tipus de noms de domini i normes aplicables.*

1. Als efectes d'aquesta Ordre, es distingeixen els següents tipus de noms de domini de segon nivell sota l'indicatiu de país corresponent a Espanya («.es»):

a) Noms de domini regulars, la utilització dels quals en el sistema de noms de domini d'Internet està oberta a tots els interessats que hi tinguin dret.

b) Noms de domini especials, l'ús dels quals en el sistema de noms de domini d'Internet està limitat a aplicacions concretes que s'han d'especificar en cada cas, igual com les condicions per a la seva utilització.

2. Els noms de domini regulars s'han d'assignar per a la seva utilització en el sistema de noms de domini d'Internet, a petició dels interessats, prèvia comprovació del compliment de les normes que es reproduïxen a l'Annex.

3. En cas de notable interès social, comercial o d'indole nacional, o per tal

d'agilitar la presència a Internet dels interessats, la Secretaria General de Comunicacions pot designar noms de domini especials, incloent-hi els genèrics i topònims, per a la seva utilització, sense subjecció a les normes que es reproduïxen a l'annex, en el sistema de noms de domini d'Internet.

4. La Secretaria General de Comunicacions determina els termes i condicions aplicables en la designació, gestió i possible delegació dels dominis especials prèvia consulta amb el Comitè Consultiu sobre Noms de Domini a què es refereix l'article següent. En qualsevol cas, els noms de domini especials que es designin han de complir les normes de sintaxi descrites en l'apartat 3.2 de l'Annex.

Article 3. Comissió per a la Supervisió del Servei d'Accés a la Informació.

La Comissió per a la Supervisió del Servei d'Accés a la Informació prevista en l'article 2 de l'Ordre del Ministre de Foment de 8 de setembre de 1997 («Boletín Oficial del Estado del 16»), assumeix les funcions d'estudi, deliberació i elaboració de propostes en matèries de regulació del sistema de designació de noms de domini d'Internet, sota el codi de país corresponent a Espanya («.es»).

Per a la realització de les esmentades tasques, s'ha de demanar, igualment, informe de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques i del Registre Mercantil Central.

Article 4. L'autoritat d'assignació.

1. La funció d'assignació consisteix en la implantació, manteniment i operació de la base de dades necessària

per al funcionament del sistema de noms de domini d'Internet, sota el codi de país corresponent a Espanya («.es»). Aquesta funció comporta la realització de les tasques i la presa de decisions que calguin per assegurar el bon funcionament del sistema, incloent-hi l'acceptació i denegació motivada de peticions d'assignació i l'adaptació dels equips i procediments de gestió d'acord amb l'evolució tecnològica.

2. L'autoritat d'assignació vetlla per l'assegurament de la continuïtat del servei davant qualsevol contingència previsible i garanteix la qualitat del servei prestat.

Article 5. Els agents.

1. La funció d'assignació la presten en competència els agents, la tasca dels quals consisteix a assessorar els usuaris, tramitar les seves sol·licituds i actuar davant l'autoritat d'assignació per a la consecució, d'acord amb les normes aplicables, de les inscripcions sol·licitades. Les sol·licituds d'assignació de noms de domini, això no obstant, les poden dirigir els interessats a l'autoritat d'assignació.

2. Per Ordre del Ministre de Foment s'han d'establir els requisits i el títol habilitant necessaris per exercir aquesta funció. S'han de fixar igualment els terminis, procediments i condicions perquè els agents puguin, per tal de poder prestar eficaçment els seus serveis, accedir en línia a la base de dades necessària per al funcionament del sistema de noms de domini d'Internet sota el codi de país corresponent a Espanya («.es»).

Article 6. *Recursos.*

Es pot recórrer contra les decisions de l'autoritat d'assignació davant la Secretaria General de Comunicacions, sense perjudici de la possibilitat de sotmetre els conflictes entre usuaris a procediments d'arbitratge.

Article 7. *Coordinació amb els Registres Públics.*

En l'assignació dels noms de domini de segon nivell sota el codi de país corresponent a Espanya («.es») s'ha de procurar la necessària coordinació amb el Registre Mercantil Central, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques i els altres registres públics nacionals i internacionals. L'esmentada coordinació s'ha de dur a terme amb la celeritat deguda, emprant, sempre que resulti possible, mitjans telemàtics.

Disposició transitòria primera. *L'autoritat d'assignació com a agent.*

L'autoritat d'assignació ha d'exercir la funció d'agent, junt amb la seva funció pròpia, fins al moment que es dicti l'Ordre del Ministre de Foment a què es refereix l'article 5.

Quan es creï la figura dels «agents» d'acord amb el que estableixi l'Ordre a què es refereix l'article 5, el col·lectiu d'aquests pot proposar al secretari general de Comunicacions el nomenament del vocal que, en representació seva, s'integri a la Comissió a la qual es refereix l'article 3.

Disposició transitòria segona. *Assignació de diversos noms de domini.*

Això no obstant les normes que es reproduïen a l'Annex, la possibilitat que una mateixa persona jurídica o entitat pugui rebre l'assignació de més

d'un nom de domini regular, no serà d'aplicació fins passats quatre mesos des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Ordre.

Disposició transitòria tercera. *Assignació de noms a persones físiques.*

Això no obstant les normes que estableix l'Annex, la possibilitat que les persones físiques puguin rebre l'assignació de noms de domini no serà d'aplicació fins que hagin transcorregut deu mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre.

Disposició transitòria quarta. *Noms assignats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre.*

Els noms de domini assignats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre conserven la seva validesa, sense perjudici que els resulti d'aplicació el que s'hi ha disposat.

Disposició derogatòria única. *Normes anteriors a la present Ordre.*

Queda derogada la normativa precedent relativa a la gestió dels noms de domini emparats en la denominació «.es», a tot el que sigui incompatible amb la present norma.

ANNEX

Normes per a l'assignació de noms de domini regulars sota el codi de país corresponent a Espanya («.es»)

1. *Disposició general*

Al marge dels requisits i prohibicions establerts en les presents normes, els noms de domini regulars s'han d'as-

signar al primer sol·licitant que hi tingui dret.

2. Legitimació per a l'obtenció d'un nom de domini regular

2.1. Poden rebre l'assignació d'un nom de domini regular les persones físiques i les organitzacions constituïdes legalment, entenent com a tals totes les persones jurídiques de dret públic o privat constituïdes degudament.

2.2. No poden rebre l'assignació de noms de domini regulars les entitats sense personalitat jurídica, com les sucursals, departaments, delegacions, secretaries, conselleries, regidories o altres parts d'una organització, que han d'emparar-se sota un domini assignat per a tota l'organització de la qual depenguin, amb l'excepció prevista en l'apartat següent.

2.3. Malgrat el que preveuen els apartats anteriors, poden rebre l'assignació d'un nom de domini regular els departaments ministerials de l'Administració general de l'Estat i les conselleries de les comunitats autònomes.

3. Noms de domini regulars perme-sos

3.1. Un nom de domini regular pot ser assignat si reuneix els següents requisits:

(a) No estar assignat prèviament.

(b) Complir les normes de sintaxi (apartat 3.2).

(c) No estar comprès dins de les prohibicions (apartat 3.3).

(d) Complir les normes generals de derivació de noms de domini (apartat 3.4).

3.2. Normes de sintaxi:

(a) Els únics caràcters vàlids per a

un nom de domini són les lletres de l'alfabet anglès («a»-«z»; el sistema de noms de domini no distingeix entre majúscules i minúscules), els díigits «0»-«9» i el guió (« - »).

(b) El primer i l'últim caràcter del domini no pot ser el guió.

(c) La llargada mínima admesa per a un domini de segon nivell és de tres caràcters (la mínima recomanada per disminuir la probabilitat de conflictes és de cinc caràcters).

(d) La longitud màxima admesa per a un domini de segon nivell és de 63 caràcters (la màxima recomanada, per motius pràctics, és de 24 caràcters).

3.3. Prohibicions:

En cap cas s'admet l'assignació d'un nom de domini regular que:

(a) Coincideixi amb algun nom de domini de primer nivell (per exemple: «edu», «com», «gov», «mil», «org», «int», «net», «arpa»), o bé amb un dels proposats per algun dels grups o organitzacions de reconeguda autoritat a «Internet» (per exemple: «firm», «store», «web», «arts», «rec», «info», o «nom»).

(b) Es compongui exclusivament d'un topònim (per exemple: països, regions, províncies, comarques, municipis, pobles, illes, gentilicis, muntanyes, mars, llacs, rius o monuments).

(c) Es compongui exclusivament de un genèric (o la seva abreviatura) de productes, serveis, establiments, sectors, professions, activitats, aficions, religions, àrees del saber humà, tecnologies, classes o grups socials, malalties, espècies animals, vegetals o minerals, qualitats o característiques de les persones, els éssers vius o les coses.

(d) Coincideixi amb noms de pro-

tocols, aplicacions i terminologia d'«Internet» (per exemple: «telnet», «ftp», «email», «www», «web», «smtp», «http», «tcp», «dns», «wais», «news», «rfc», «ietf», «mbone», o «bbs»).

(e) Es compongui, exclusivament, d'una combinació dels casos previstos en els tres apartats anteriors.

Això no obstant, es pot admetre l'assignació de noms de domini regulars que es componguin, exclusivament, d'una combinació dels casos previstos en els tres apartats anteriors quan l'esmentada combinació identifiqui, de forma inequívoca, l'organització sol·licitant. Aquest supòsit, només serà d'aplicació per a organismes públics i organitzacions d'indiscutible reconeixement pel públic a tot l'Estat.

(f) Inclougi termes o expressions que resultin contraris a la Llei, a la moral o a l'ordre públic.

(g) S'associï de forma pública i notòria a una altra organització, acrònim o marca diferents dels del sol·licitant del domini.

(h) Es compongui, exclusivament, de noms propis o cognoms, tret de quan es correspongui literalment amb una marca o nom comercial registrat a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques a nom de l'organització sol·licitant del domini. Això s'entén sense perjudici de l'assignació, sense les esmentades restriccions, de subdominis a les persones físiques.

(i) Es compongui, exclusivament, d'una seqüència de dígit, tret de quan es correspongui literalment amb una marca o nom comercial registrat a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques a nom de l'organització sol·licitant del domini.

Les prohibicions establertes als

apartats *b*), *c*) i *e*) precedents no són d'aplicació a les sol·licituds de noms de domini que reproduïxin literalment el de l'organització sol·licitant del domini, tal com aparegui al Registre públic corresponent, o el d'una de les seves marques o noms comercials registrats a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques. En el cas de les societats mercantils, la denominació social ja inclou la seva forma social o abreviatura. Per a la resta d'organitzacions indicades a la secció 2, el nom de domini ha de ser qualificat amb la forma social corresponent.

3.4. Normes generals de derivació de noms de domini:

3.4.1. Només es poden assignar com a noms de domini regulars els següents:

(a) El nom complet de l'organització, tal com apareix en l'escriptura o document de constitució.

(b) Un acrònim del nom complet de l'organització tan qualificat com es pugui, de manera que sigui directament i fàcilment associable al nom oficial de l'organització. Preferentment un acrònim usat habitualment per l'organització i registrat legalment a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

(c) Una o diverses denominacions comercials o marques registrades legalment a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques. No s'admeten rètols d'establiments, atès el seu caràcter local.

Les persones físiques només poden rebre l'assignació dels noms de domini previstos en l'apartat (c), és a dir, les denominacions comercials o marques registrades de les quals siguin titulars.

3.4.2. No es permet a cap organització que rebí l'assignació d'un acrònim que no es correspongui raonable-

ment i intuïtivament amb el nom oficial de l'esmentada organització.

3.4.3. Tampoc no s'admeten dominis que incorporin escarrassos o afegitons (tipus sufix «net» o prefix «inter», etc.) que no tinguin cap relació amb el nom oficial de l'organització sol·licitant.

3.4.4. Quan de l'aplicació de les presents normes generals de derivació de noms de domini en resulti un en contradicció amb el que disposen els apartats 3.2 i 3.3, el nom de domini no serà admès i haurà de ser modificat o qualificat de tal manera que compleixi les esmentades normes. Això és així fins i tot quan el nom de domini proposat es correspongui literalment amb el nom

complet de l'organització sol·licitant o amb el d'una de les seves marques registrades. Per exemple, si conté caràcters no permesos, aquests han de ser substituïts per altres d'afins (per exemple, «ñ» per «n» o «ny»); si el nom de domini resulta ser un genèric o toponímic ha de ser qualificat amb la forma jurídica de l'organització (per exemple, «-sa», «-sl», «-sc», «fundacion-» o «fund-», «asociacion-» o «asoc-») o, si es tracta d'una marca, amb el número d'entre les 42 classes del nomenclàtor internacional de productes i serveis sota la qual està registrat per l'organització sol·licitant del domini (per exemple, «-38», «-c 38» o «-clase 38»).

Administració de Justícia

Llei 1/2000, de 7 de gener (BOE núm. 7, de l'endemà, correcció d'errades en el BOE núm. 90, de 14 d'abril; suplement BOE núm. 2 en llengua catalana de 5 de febrer, correcció d'errades en el suplement 6 en llengua catalana de 10 de maig), d'enjudiciament civil:

«TÍTOL V

De les actuacions judicials

CAPÍTOL III

De la immediatesa, la publicitat i la llengua oficial

Article 142. *Llengua oficial.*

1. En totes les actuacions judicials, els jutges, els magistrats, els fiscals, els secretaris judicials i els altres funcionaris de jutjats i tribunals han d'emprar el castellà, llengua oficial de l'Estat.

2. Els jutges, els magistrats, els secretaris judicials, els fiscals i els altres funcionaris de jutjats i tribunals poden emprar també la llengua oficial pròpia

de la comunitat autònoma, si cap de les parts no s'hi oposa al·legant un desconeixement de la llengua que pot produir indefensió.

3. Les parts, els seus procuradors i els seus advocats, així com els testimonis i els perits, poden utilitzar la llengua que també sigui oficial a la comunitat autònoma en el territori de la qual tinguin lloc les actuacions judicials, tant en manifestacions orals com escrites.

4. Les actuacions judicials efectuades i els documents presentats en l'idioma oficial d'una comunitat autònoma tenen validesa i eficàcia plenes, sense que calgui traducció al castellà, però cal traduir-los d'ofici quan hagin de tenir

efecte fora de la jurisdicció dels òrgans judicials situats a la comunitat autònoma, excepte si es tracta de comunitats autònomes amb una llengua oficial pròpia coincident. També cal traduir-los quan ho disposin les Lleis o a instància de part que alegui indefensió.

5. En les actuacions orals el tribunal mitjançant provisió pot habilitar com a intèrpret qualsevol persona coneixedora de la llengua emprada, previ jurament o promesa de traducció fidel.

Article 143. *Intervenció d'intèrprets.*

1. Quan alguna persona que no coguei el castellà ni, si s'escau, la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma hagi de ser interrogada o hagi de prestar alguna declaració, o quan sigui necessari donar-li a conèixer personalment alguna resolució, el tribunal, mitjançant provisió, pot habilitar com a intèrpret qualsevol persona coneixedora de la llengua de què es tracti i exigir-li jurament o promesa de traducció fidel.

De les actuacions que es facin en aquests casos, cal estendre'n acta, en què constin els textos en l'idioma original i la seva traducció a l'idioma oficial, i també l'ha de signar l'intèrpret.

2. En els mateixos casos de l'apartat anterior, si la persona és sordmuda i sap llegir, s'ha d'emprar l'escriptura, i si sap escriure, es pot valer de l'escriptura. En cas que no sàpiga llegir ni escriure, s'ha de nomenar l'intèrpret adequat, d'acord amb el que disposa el dit apartat.

De les actuacions que es facin en relació amb els sordmuts, també se n'ha d'estendre l'acta oportuna.

Article 144. *Documents redactats en un idioma no oficial.*

1. A qualsevol document redactat en un idioma que no sigui el castellà o, si s'escau, la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma de què es tracti, s'hi ha d'adjuntar la traducció.

2. Aquesta traducció es pot fer privadament i, en aquest cas, si alguna de les parts la impugna dins els cinc dies següents des del trasllat, manifesta que no la té per fidel i exacta i expressa les raons de la discrepància, s'ha d'ordenar, pel que fa a la part on hi hagi la discrepància, la traducció oficial del document, a càrrec de qui l'ha presentada.

No obstant això, si la traducció oficial feta a instància de part és substancialment idèntica a la privada, les despeses derivades de la traducció oficial van a càrrec de qui l'ha sol·licitada.

Disposició addicional primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència que correspon a l'Estat de conformitat amb l'article 149.1.6.a de la Constitució, sens perjudici de les especialitats necessàries que en aquest ordre derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes.»

De fet, la regulació de les llengües oficials que hi ha en aquesta nova Llei d'enjudiciament civil recull la continguda en la Llei orgànica 6/1985, del poder judicial, modificada per la Llei orgànica 16/1994, de 8 de novembre. En aquest sentit, l'article 142 de la Llei 1/2000 ve a ser una transposició del 231 de la Llei orgànica damunt dita. A més, pel que fa als do-

cuments escrits en una llengua pròpia diferent del castellà, l'article 601 de l'antiga Llei d'enjudiciament civil ja feia una remissió a la Llei orgànica del poder judicial.

En aquest àmbit de l'Administració de justícia també cal fer esment de l'Acord de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, d'11 de juliol de 2000, pel qual s'aprova l'informe del Gabinet Tècnic del mateix Consell General del Poder Judicial, de 6 de juliol de 2000, relatiu al document «Treball de camp sobre una experiència de funcionament en català d'una oficina judicial», elaborat per la Conselleria de Justícia de la Generalitat de Catalunya. La importància d'aquest Acord d'11 de juliol de 2000 radica en el fet que, tot i fer-hi algunes observacions, es pronuncia favorablement sobre el pla pilot endegat per la dita Conselleria de Justícia perquè 40 oficines judicials de Catalunya funcionin íntegrament en català durant un període de 6 mesos. A les pàg. 16 a 18 de l'informe es proposa un règim lingüístic per als processos judicials del qual destaquem algunes propostes favorables a l'ús del català:

— Si els interessats en el procediment «desitgen utilitzar la llengua catalana»:

1.1. i els funcionaris «també tenen competència lingüística suficient», «tant les actuacions orals com les escrites i els actes de comunicació es fan» en català.

1.2. i els funcionaris «no tenen aquesta competència», «els interessats tenen dret a adreçar-se tant per escrit com oralment al Tribunal en català, però els funcionaris judicials n'acordaran la traducció d'ofici i realitzaran les actuacions corresponents en castellà, i també acordaran que es tradueixi en català per satisfer el vessant passiu del dret esmentat».

— Si només alguns interessats «desitgen utilitzar la llengua catalana»:

2.1. i els funcionaris «tenen competència lingüística catalana»:

1.1. «En les actuacions judicials en què només intervinguin aquests interessats, ja siguin escrites com orals es practican en català». Hi desdii que s'han de traduir al castellà entre altres casos «quan hagin de se comunicades a qui no hagi manifestat cap opció lingüística».

2.1.2. «En les actuacions judicials en què només intervinguin els interessats amb opció per l'ús del castellà o sense manifestació d'opció. Es realitzaran en castellà, i se n'acordarà la traducció quan s'hagin de comunicar als interessats amb opció pel català.»

2.1.3. «L'òrgan judicial ha de dictar les resolucions en totes dues llengües i les ha de notificar als interessats en la llengua corresponent».

2.2. i els funcionaris «no tenen la referida competència»:

2.2.1. «En les actuacions judicials en què només intervinguin els interessats amb opció per l'ús del castellà o sense manifestació d'opció. Es realitzaran en castellà, i se n'ha d'acordar la traducció quan s'hagin de comunicar als interessats amb opció pel català.»

2.2.2. «En les actuacions judicials amb intervenció dels interessats amb opció per la llengua catalana. Els interessats podran utilitzar aquesta llengua, tant en llurs actes orals com escrits, i l'òrgan judicial n'acordarà d'ofici la traducció».

2.2.3. «Les resolucions es dictaran en castellà i d'ofici s'acordarà que es tradueixin en català per notificar-les en aquesta llengua a aquells que hi hagin optat.»

— Comunicacions dels òrgans judicials amb les autoritats i administracions catalanes: sigui quina sigui la llengua utilitzada en el procés, aquestes comunicacions es realitzaran en llengua catalana.

Correus

Reial decret 1829/1999, de 3 de desembre (BOE núm. 313, de 31 de desembre; suplement número 1 de 20 de gener de 2000) del Ministeri de Foment, pel qual s'aprova el Reglament que regula la prestació dels serveis postals, en desplegament del que estableix la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals:

ANNEX

Reglament pel qual es regula la prestació dels serveis postals, en desplegament del que estableix la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals

TÍTOL I

Dels serveis postals en general

CAPÍTOL II

Garanties dels usuaris dels serveis postals i límits de les garanties

SECCIÓ 1a

Garanties dels usuaris

Article 10. *Drets de l'usuari.*

Els operadors postals, en l'exercici de les activitats de prestació dels serveis, han de garantir els drets de l'usuari següents:

d) La utilització de les llengües oficials en el territori de la seva comunitat autònoma, quan es tracti de serveis postals que circulin exclusivament en el seu àmbit.

Ensenyament i universitats

Reial decret 2062/1999, de 30 de desembre (BOE núm. 18, de 21 de gener) del Ministeri de Foment, pel qual es regula el nivell mínim de formació en professions marítimes:

CAPÍTOL IV

De l'aptitud per al servei

Article 17. Mitjans de comunicació als vaixells mercants.

1. Els vaixells mercants abanderats a Espanya han de disposar a bord de mitjans tècnics i instrumentals que permetin tothora una comunicació verbal eficaç entre els membres de la tripulació, especialment en el que afecta la recepció i comprensió correctes i puntuals de missatges i instruccions en matèria de seguretat marítima i de la navegació.

2. Als vaixells de passatge espanyols, com també als vaixells de passatge la procedència o destinació dels quals sigui un port espanyol, hi ha d'haver un idioma comú de treball, a fi de garantir una actuació eficaç de la tripulació en temes relacionats amb la seguretat.

L'empresa naviliera o, si escau, el capità determina l'idioma comú de treball utilitzat a bord i que ha de figurar al Diari de Navegació. Cada tripulant l'ha d'entendre i ser capaç de transmetre-hi ordres i instruccions. Tots els plans i llistes que s'hagin d'emplenar han d'incloure una traducció en aquest idioma comú.

3. Els membres de la tripulació dels vaixells de passatge citats en l'apartat 2 anterior, la funció dels quals sigui ajudar els passatgers en situacions d'emergència, han de portar clarament visible un distintiu que els identifiqui

com a tals. Per acomplir les seves cometes, han de tenir prou capacitat pràctica de comunicació, combinant en cada cas concret, de forma adequada i suficient, els següents criteris:

a) L'idioma o idiomes comuns a cada un dels principals Estats als quals pertanyen els passatgers transportats en una ruta marítima determinada.

b) Les probabilitats que els passatgers que necessiten ajuda siguin capaços de comprendre instruccions bàsiques en anglès, amb independència que aquests i els tripulants parlin o no un idioma comú.

c) L'eventual necessitat d'utilitzar, en cas d'emergència i quan no sigui possible la comunicació verbal, altres mitjans de comunicacions, com ara gestos, senyals emesos per mitjans no mecànics, crides d'atenció sobre el lloc on es troben les instruccions, punts de reunió, dispositius de salvament o itineraris d'evacuació.

d) Que s'hagi facilitat o no als passatgers instruccions de seguretat completes en els seus idiomes respectius.

e) Els idiomes en què es puguin donar, en cas d'emergència o de simulacre, instruccions bàsiques que facilitin als membres de la tripulació l'auxili als passatgers.

4. El capità, els oficials i els mariners dels vaixells petrolers, vaixells cisterna per a gasos líquids i vaixells cisterna per a productes químics abanderats a Espanya han de ser capaços d'entendre's entre si, almenys, en un idioma

comú de treball. Els vaixells esmentats han de disposar, a més, de mitjans adequats de comunicació per poder relacionar-se amb les autoritats dels Estats costaners immediats, bé en un idioma comú o bé en el de les esmentades autoritats.

5. Hi ha d'haver una comunicació adequada entre tots els vaixells mercants i les autoritats dels ports espanyols, bé en un idioma comú de treball o bé en l'idioma de les esmentades autoritats.

6. Quan l'òrgan competent de l'Administració marítima dugui a terme una inspecció de vaixells que incumbeixi a Espanya com a Estat rector del port,

ha de comprovar que els vaixells abanderats en altres estats compleixen també el que s'ha disposat en aquest article.

CAPÍTOL V

Infraccions i sancions

Article 23. *Infraccions greus.*

3. D'acord amb el que disposa l'article 115.2.m) de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, es considera infracció administrativa, de caràcter greu, l'incompliment de: [...]. L'obligació d'anotar al Diari de Navegació l'idioma comú de treball.»

Mitjançant aquest Reial decret es deroga l'Ordre de 16 de març de 1998 (RLD núm. 30, pàg. 291-292) per la qual s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directriu 94/58/CE, del Consell, relativa al nivell mínim de formació en professions marítimes.

Ordre de 8 de març de 2000 (BOE núm. 65, de 16 de març) del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es convoquen els XVIII premis «Francisco Giner de los Ríos» a la millora de la qualitat educativa per a 2000:

Quart.

3. Si els treballs estan redactats en la llengua pròpia de la Comunitat Autònoma, pel fet de tenir aquesta cooficia-

litat de llengües, s'hi ha d'annexar una traducció en castellà, avalada amb la conformitat de l'Administració educativa competent.

Ordre de 5 d'abril de 2000 (BOE núm. 105, de 2 de maig) del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual s'aprova el currículum integrat previst al Conveni entre el Ministeri d'Educació i Cultura i el Consell Britànic a Espanya:

[...]

L'article 56.2 del Reglament Orgànic de les Escoles d'Educació Infantil i dels Col·legis d'Educació Primària, aprovat per Reial Decret 82/1996, de

26 de gener, permet la creació de seccions lingüístiques als Col·legis d'Educació Primària que es determinin, previ conveni amb les institucions internacionals corresponents, en els quals es

podrà donar una part del currículum a la llengua elegida.

L'Ordre de 10 de juny de 1998 va crear seccions lingüístiques de llengua anglesa als Col·legis d'Educació Primària, que en aquella data depenien del Ministeri d'Educació i Cultura, i en els quals ha de donar-se el currículum integrat previst a les clàusules primera a cinquena del Conveni abans esmentat. Elaborades per experts d'ambdues parts les orientacions oportunes, escau d'establir, prèvia conformitat del Consell Britànic a Espanya, els projectes curriculars integrats d'Educació Infantil i d'Educació Primària que han de regir als centres acollits al Conveni, i que han de conduir, al final de l'ensenyament obligatori, a l'obtenció simultània dels títols corresponents als dos sistemes educatius.

La importància de l'experiència educativa encetada pel Conveni d'1 de febrer de 1996 obliga, això no obstant, a determinar que el currículum que s'estableix en la present Ordre ha de tenir

necessàriament un caràcter experimental, derivat de la innovació que suposa per al professorat dels centres i per als mateixos alumnes l'aplicació d'un projecte curricular que ha de permetre, en finalitzar l'ensenyament obligatori, que els alumnes que ho segueixin amb aprofitament siguin capaços d'expressar-se amb correcció en anglès i en espanyol.
[...]

Segon. 3. De conformitat amb el que s'ha establert a la clàusula quarta del Conveni, el currículum serà donat en ambdues llengües

Tercer. 3. Els ensenyaments de l'Educació Primària es donaran en anglès i espanyol, en la proporció adequada per assolir l'objectiu previst a la clàusula quarta del Conveni al final de l'ensenyament obligatori.

Cinquè. Als centres als quals es refereix aquesta Ordre s'assignarà l'honorari corresponent a l'àrea de llengües estrangeres des del primer cicle de l'Educació Primària per dedicar-ho a l'ensenyament de l'idioma anglès.

Etiquetatge

Ordre de 23 de desembre de 1999 (BOE núm. 15, de 18 de gener de 2000) del Ministeri de Foment, per la qual s'actualitzen les instruccions tècniques per al transport sense riscos de mercaderies perilloses per via aèria:

ANNEX

Part 4. *Obligacions de l'expedidor*

Capítol 2. *Marques en els embalsams.*

2.5. Idiomes necessaris

A més dels idiomes que pugui exigir l'Estat d'origen, s'hauria d'utilitzar l'anglès.

Capítol 3. *Etiquetes*

3.2. Col·locació de les etiquetes

3.2.11. Quan a les Figures 4-1 a 4-22 s'hagi de posar alguna inscripció, es pot utilitzar un text equivalent en un altre idioma.

Capítol 4. *Documents*

4.1. Document de transport de mercaderies perilloses

4.1.13. A més dels idiomes que per al document de transport de mercaderies perilloses pot exigir l'Estat d'origen, s'hauria d'utilitzar l'anglès.

Ordre de 23 de desembre de 1999 (BOE núm. 16, de 19 de gener de 2000) del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per la qual s'actualitzen els annexos de l'Ordre de 7 de gener de 1998, en relació amb la utilització dels noms geogràfics i de la menció «vino de la tierra» en la designació dels vins de taula. En el cas de Catalunya s'ha respectat la toponímia correcta excepte en quatre casos: «Odena», «Ebre-Montsiá», «Perelló» i «Santa Bárbara».

Reial decret 200/2000, d'11 de febrer (BOE núm. 39, de 15 de febrer; suplement núm. 4 en llengua catalana, de 6 de març) del Ministeri de la Presidència, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de control de la producció i la comercialització dels materials de reproducció de les plantes ornamentals:

CAPÍTOL IV

Comercialització i etiquetatge dels materials de reproducció

Article 8. *Comercialització en lots i etiquetatge.*

3. L'etiqueta o el document del

proveïdor han de ser d'un material adequat, que no s'hagi fet servir prèviament, i han d'estar impresos com a mínim en una de les llengües oficials de la Unió Europea i en tot cas, com a mínim, en la llengua espanyola oficial de l'Estat [...].

Aquesta disposició es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat, tal com s'especifica en la disposició addicional única, i deroga l'Ordre homònima anterior, de 28 d'octubre de 1994 (RLD núm. 23). En aquesta Ordre anterior no s'imposava directament el castellà, com sí fa l'actual.

En aquest àmbit de l'etiquetatge cal fer esment, finalment, de la Interlocutòria de 28 de març de 2000 (BOE núm. 98, de 24 d'abril), de la Sala Tercera del Tribunal Suprem, per la qual se suspèn cautelarment la vigència del paràgraf segon de la disposició addicional única del Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol (RLD núm. 33, pàg. 209-211), pel qual s'aprova la norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris. Recordem que aquest paràgraf ara suspès cautelarment limita el caràcter bàsic del primer paràgraf de l'article 18 del Reial decret esmentat, de manera que per comptes de referir-se a totes les indicacions obligatòries de l'etiquetatge dels productes alimentaris, en redueix l'abast a les indica-

cions relatives a la llista d'ingredients, les instruccions per a la conservació i les instruccions per a l'ús, que són, per tant, les tres dades obligatòries que cal consignar en castellà, llevat del cas dels productes tradicionals elaborats i distribuïts exclusivament en l'àmbit d'una comunitat autònoma amb llengua oficial pròpia.

Funció pública

Administració de justícia

Acord de 21 de desembre de 1999 (BOE núm. 9, d'11 de gener de 2000), de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, pel qual s'anuncia concurs per a la provisió de determinats càrrecs judicials entre membres de la carrera judicial, amb categoria de magistrat:

Base tercera.

[...]

Per als qui ho desitgin al·legar, ha de constituir mèrit preferent el coneixement de la llengua oficial i el Dret Civil

Especial o Foral propis de les Comunitats Autònomes, en els termes previstos en el títol III del Reglament 1/1995, de 7 de juny, de la Carrera Judicial.

En la convocatòria homònima de 10 de novembre de 1998 és quan apareix per primera vegada la llengua com a mèrit preferent.

Cal lamentar, en aquest semestre, que els tres acords següents de la Comissió Permanent del Consell general del Poder judicial continuïn entesats a contraposar el català i el valencià, com si fossin idiomes diferents:

Acords de 21 de desembre de 1999 (BOE núm. 10, de 12 de gener de 2000), de 8 de febrer de 2000 (BOE núm. 40, de 16 de febrer) i de 16 de maig de 2000 (BOE núm. 130, de 31 de maig) de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, pel qual es resolen les sol·licituds sobre reconeixement del mèrit preferent del coneixement de l'idioma i del dret civil especial o foral propi de determinades comunitats autònomes.

Altres disposicions aparegudes en aquest àmbit són les següents:

Resolució de 25 de febrer de 2000 (BOE núm. 58, de 8 de març) de la Secretaria d'Estat de Justícia del Ministeri de Justícia, per la qual es convoquen a concurs de trasllats places vacants entre oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia:

Tercera. Barems. — La valoració de mèrits per a l'adjudicació dels llocs de treball es fa d'acord amb el barem establert per valorar l'antiguitat i el coneixement de la llengua oficial pròpia de les comunitats autònomes en aquelles places per a les quals s'estableixi així.

2. Coneixement oral i escrit de la llengua oficial pròpia de les comunitats autònomes. — A les places ubicades a les comunitats autònomes que tinguin llengua oficial pròpia, el coneixement oral i escrit d'aquesta, degudament acreditat per mitjà de certificació oficial de la comunitat autònoma, o homologació del títol aportat i del nivell al qual corres-

pongui el títol, suposa el reconeixement només a aquests efectes de fins a 6 punts, segons el nivell de coneixements acreditat en els termes de la disposició addicional segona del Reglament orgànic aprovat per Reial decret 249/1996, de 16 de febrer, en la forma següent:

2.1. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

1r. Certificat de nivell B o títols homologats: 2 punts.

2n. Certificat de nivell C o títols homologats: 4 punts.

3r. Certificat de nivell D o títols homologats: 6 punts.

[...].

Conté les mateixes previsions lingüístiques que la Resolució homònima anterior, de data 1 de desembre de 1999.

Resolució de 25 de febrer de 2000 (DOGC núm. 3094, de 8 de març de 2000; BOE núm. 58, de 8 de març) del Departament de Justícia, per la qual es convoca concurs de trasllat per a la provisió de places vacants dels cosos d'oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia a Catalunya. Vegeu-ne la ressenya a la *Crònica* d'aquest mateix número corresponent a Catalunya.

Resolució de 10 de març de 2000 (BOE núm. 81, de 4 d'abril) de la Secretaria d'Estat de Justícia del Ministeri de Justícia, per la qual es convoquen a concurs de trasllats places d'agrupacions de secretaries de jutjats de pau entre secretaris de pau a extinguir de més de 7.000 habitants i oficials i agents de l'Administració de justícia:

Bases

Tercera. Barems. — La valoració de mèrits per a l'adjudicació dels llocs de treball es farà d'acord amb dos barems, segons la plaça correspongui a Jutjats amb població superior als 7.000 habitants o no.

2.

[...]

Dins cadascuna de les preferències esmentades, la valoració de mèrits de l'antiguitat i el coneixement de la llengua oficial de la Comunitat Autònoma es farà en la forma següent:

b) Coneixement oral i escrit de la llengua oficial pròpia de les Comunitats Autònomes: A les places ubicades a les Comunitats Autònomes que tinguin llengua oficial pròpia, el coneixement oral i escrit d'aquesta degudament acre-

ditat mitjançant certificació oficial de la Comunitat Autònoma, o homologació del títol aportat i del nivell al qual correspongui el títol, suposa el reconeixement a aquests sols efectes de fins a sis punts, segons el nivell de coneixements acreditats en els termes de la disposició addicional segona del Reglament Orgànic aprovat per Reial Decret 249/1996, de 16 de febrer, en la forma següent:

b.1) Dins l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

1. Certificat de nivell B o títols homologats: Dos punts.

2. Certificat de nivell C o títols homologats: Quatre punts.

3. Certificat de nivell D o títols homologats: Sis punts.

3. Per a places d'Agent Judicial de Secretaries de Jutjats de Pau de més i menys de 7.000 habitants.

b) Coneixement oral i escrit de la

llengua oficial pròpia de les Comunitats Autònomes: A les places ubicades a les Comunitats Autònomes que tinguin llengua oficial pròpia, el coneixement oral i escrit d'aquesta degudament acreditat mitjançant certificació oficial de la Comunitat Autònoma, o homologació del títol aportat i del nivell al qual correspongui el títol, suposa el reconeixement a aquests sols efectes de fins a sis punts, segons el nivell de coneixements acreditat en els termes de la disposició addicional segona del Reglament Orgànic aprovat per Reial Decret 249/1996, de 16 de febrer, en la forma següent:

b.1) Dins l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

1. Certificat de nivell B o títols homologats: Dos punts.

2. Certificat de nivell C o títols homologats: Quatre punts.

3. Certificat de nivell D o títols homologats: Sis punts.

Les previsions lingüístiques són les mateixes de la convocatòria immediatament anterior, de data 20 de maig de 1999.

Resolució de 10 de març de 2000 (DOGC núm. 3112, de 3 d'abril; BOE núm. 81, de 4 d'abril) del Departament de Justícia, per la qual es convoca concurs de trasllats de funcionaris del cos a extingir de secretaris de jutjats de pau de poblacions de més de 7.000 habitants, del cos d'oficials, del cos d'auxiliars i del cos d'agents de l'Administració de justícia, per a la provisió de places vacants de jutjats de pau de Catalunya. Vegeu-ne la ressenya a la *Crònica* d'aquest número corresponent a Catalunya.

Acord d'11 d'abril de 2000 (BOE núm. 99, de 25 d'abril de 2000), de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, pel qual s'anuncia concurs per a la provisió de determinats càrrecs judicials entre membres de la carrera judicial, amb categoria de magistrat:

Tercera. — El concurs per a la provisió de les places anunciades s'han de resoldre a favor dels Magistrats sollici-

tants que ocupin el millor lloc escalafonal, amb les singularitats establertes en els paràgrafs següents:

[...].

Per als qui ho desitgin allegar, ha de constituir mèrit preferent el coneixement de la llengua oficial i el Dret Civil

Especial o Foral propis de les Comunitats Autònomes, en els termes previstos en el títol III del Reglament 1/1995, de 7 de juny, de la Carrera Judicial.

No hi ha diferències respecte a les previsions lingüístiques de la convocatòria anterior, de data 29 de febrer de 2000

Acord d'11 d'abril de 2000 (BOE núm. 99, de 25 d'abril de 2000), de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, pel qual s'anuncia concurs per a la provisió dels jutjats que se citen entre membres de la carrera judicial, amb categoria de jutge:

Tercera. — [...].

Ha de constituir mèrit preferent el coneixement de la llengua oficial i del Dret civil especial o foral propis de les

Comunitats Autònomes, en els termes previstos en els articles 110, 112 i 114 del Reglament de la Carrera Judicial.

Aquestes previsions són iguals que les de la convocatòria anterior, de data 7 de març de 2000.

Resolució de 8 de juny de 2000 (BOE núm. 147, de 20 de juny) de la Secretaria d'Estat de Justícia del Ministeri de Justícia, per la qual es convoquen a concurs de trasllats places vacants entre oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia:

Tercera. Barems. - La valoració de mèrits per a l'adjudicació dels llocs de treball es fa d'acord amb el barem establert per valorar l'antiguitat i el coneixement de la llengua oficial pròpia de les comunitats autònomes en aquelles places per a les quals s'estableixi així.

2. Coneixement oral i escrit de la llengua oficial pròpia de les comunitats autònomes.- A les places ubicades a les comunitats autònomes que tinguin llengua oficial pròpia, el coneixement oral i escrit d'aquesta, degudament acreditat per mitjà de certificació oficial de la comunitat autònoma, o homologació del títol aportat i del nivell al qual corres-

pongui el títol, suposa el reconeixement només a aquests efectes de fins a 6 punts, segons el nivell de coneixements acreditat en els termes de la disposició addicional segona del Reglament orgànic aprovat per Reial decret 249/1996, de 16 de febrer, en la forma següent:

2.1. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

1r. Certificat de nivell B o títols homologats: Dos punts.

2n. Certificat de nivell C o títols homologats: Quatre punts.

3r. Certificat de nivell D o títols homologats: Sis punts.

[...].

No hi ha variacions, en les previsions lingüístiques, respecte a la convocatòria anterior, de data 25 de febrer de 2000.

Ordre de 8 de juny de 2000 (BOE núm. 147, de 20 de juny) del Departament de Justícia, Treball i Seguretat Social de la Comunitat Autònoma del País Basc, per la qual es convoca concurs de trasllats de funcionaris del cos d'oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia per a la provisió de places vacants en jutjats i tribunals de la Comunitat Autònoma del País Basc:

Tercera. Barems. — La valoració de mèrits per a l'adjudicació dels llocs de treball es fa d'acord amb el barem establert per valorar l'antiguitat i el coneixement de la llengua oficial pròpia de les comunitats autònomes en aquelles places per a les quals s'estableixi així.

2. Coneixement oral i escrit de l'èuscar: A les places ubicades a l'àmbit territorial d'aquesta Comunitat Autònoma, el coneixement oral i escrit de l'èuscar, degudament acreditat per mitjà de certificació oficial o homologació del títol aportat i del nivell al qual correspongui el títol, suposa el reconeixement només a aquests efectes de fins a 6 punts, segons el nivell de coneixements acreditat en els termes de la disposició addicional segona del Reglament orgànic aprovat per Reial decret 249/1996, de 16 de febrer.

D'acord amb el que s'ha establert en

el Decret 224/1989, de 17 d'octubre, pel qual es regula la planificació de la normalització de l'ús de l'èuscar a les Administracions Públiques de la Comunitat Autònoma del País Basc («Boletín Oficial del País Vasco» del 27) i altres disposicions de desenvolupament derivades dels plans de normalització de l'èuscar que es poden dictar en l'àmbit de l'esmentada Comunitat Autònoma s'han de tenir en compte els següents criteris:

1r. Perfil lingüístic 2: dos punts.

2n. Perfil lingüístic 3: quatre punts.

3r. Perfil lingüístic 4: sis punts.

Com que no hi ha cap certificat oficial corresponent al perfil 2 i 4, s'haurà de superar un examen d'acreditació que amb aquesta finalitat convoquin els òrgans competents en aquesta matèria, cosa que els atorgarà el certificat corresponent.

No s'aprecien diferències, en l'exigència lingüística, en relació amb la convocatòria anterior, de data 1 de desembre de 1999.

Resolució de 8 de juny de 2000 (DOGC núm. 3164, de 20 de juny; correcció d'errades: DOGC núm. 3185, de 18 de juliol; BOE núm. 147, de 20 de juny) del Departament de Justícia, per la qual es convoca concurs de trasllat per a la provisió de places vacants dels cossos d'oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia a Catalunya. Vegeu-ne així mateix la referència a la *Crònica* corresponent a Catalunya d'aquest mateix número de la REVISTA DE LLENGÜA I DRET.

Administració local

Resolució de 24 d'abril de 2000 (BOE núm. 126, de 26 de maig), de la Direcció General de Funció Pública, del Ministeri d'Administracions Públiques, per la qual es dona publicitat a les bases del concurs ordinari i convocatòries específiques per a la provisió de llocs de treball reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter estatal:

Bases del concurs

Tercera. *Documentació i termini per participar.*

2. Els concursants a dos o més llocs presentaran sol·licitud i documentació acreditativa del coneixement de la llengua, si escau, i mèrits de determinació autonòmica a totes les Corporacions en què sol·licitin llocs. [...]

Quarta. *Coneixement de llengües pròpies i mèrits de determinació autonòmica.* — Els llocs de treball situats a les Comunitats Autònomes que s'especifiquen en la base anterior, inclouen barems de mèrits de determinació autonòmica i prescripcions sobre el coneixement de la llengua pròpia en els termes següents:

C) Mèrits de determinació autonòmica de la Comunitat Autònoma de Balears (Decret 75/1994, de 26 de maig).

1. Mèrits.

a) Coneixement de la llengua catalana:

Llenguatge administratiu: 1,50 punts.

Nivell superior: 1,20 punts.

Nivell mitjà: 0,85 punts.

Nivell elemental: 0,60 punts.

Nivell d'iniciació: 0,30 punts.

2. La justificació dels mèrits ressenyats es portarà a terme, mitjançant l'aportació de la següent documentació:

a) Coneixement de llengua catalana: Títol, diploma o certificat expedit o homologat per la Junta Avaluadora de Català.

F) Coneixement de la llengua catalana i mèrits de determinació autonòmica de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

A) Coneixement del català (Decret 14/1994, de 8 de febrer).

Els concursants acreditaran el coneixement de la llengua catalana mitjançant el certificat del nivell C de la Junta Permanent de Català o algun dels certificats o títols equivalents que se citen a l'annex del Decret 14/1994.

En cas que algun dels concursants no compti amb el certificat o títol esmentats, el Tribunal de valoració del concurs avaluarà aquests coneixements.

En aquest cas, els membres del Tribunal estaran assessorats, si escau, per personal amb títol idoni per avaluar el coneixement de la llengua catalana.

L) Mèrits de determinació autonòmica de la Comunitat Autònoma del País Basc (Acord del Consell de Go-

vern de 8 de novembre de 1998, «Boletín Oficial del País Vasco» del 12).

La puntuació establerta per la Comunitat Autònoma serà de 3 punts, distribuïts en l'Acord esmentat, de la següent manera:

Dos terços d'aquest percentatge, això és, 2 punts a la valoració del coneixement i treball desenvolupats entorn de l'Estatut d'Autonomia, els drets històrics, la regulació normativa de l'entramat institucional de la Comunitat Autònoma i la planificació de la normalització lingüística, amb especial referència a la seva aplicació a les Administracions Públiques.

[...].

N) Mèrits de determinació autonòmica de la Comunitat Autònoma Valenciana (Decret 8/1995, de 10 de gener).

3. Coneixements de valencià. - D'acord amb la Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, es valorarà el coneixement del valencià com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, de la Generalitat Valenciana i de l'Administració local.

No hi ha variacions, pel que fa a les prescripcions lingüístiques, respecte a la convocatòria immediatament anterior, de data 23 d'abril de 1999. En aquest sentit, Galícia continua essent l'únic territori amb llengua pròpia on no es valora el coneixement d'aquesta.

Administració de l'Estat

Del buidatge de les convocatòries aparegudes en aquest període es desprèn que valoren com a mèrit el coneixement de la llengua oficial pròpia les següents:

El coneixement del valencià s'acreditarà mitjançant el certificat o homologació expedits per la Junta qualificadora de Coneixements del Valencià.

La valoració del coneixement del valencià s'entén sense perjudici de la seva consideració com a requisit en les bases específiques de les convocatòries que aprovin les entitats locals dels municipis de predomini lingüístic valencià, d'acord amb les seves relacions de llocs de treball i a l'empara de la Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià.

En tot cas, les corporacions locals podran valorar el valencià com a mèrit específic en les bases de la seva convocatòria.

6. Coneixement de valencià. El coneixement de valencià es valorarà fins a un màxim de 0,75 punts, d'acord amb la següent escala:

- a) Coneixement oral: 0, 25 punts.
- b) Coneixement de grau elemental: 0, 50 punts.
- c) Coneixement de grau mitjà: 0,65 punts.
- d) Coneixement de grau superior: 0,75 punts.

<i>Catalunya</i>	<i>Places</i>	<i>%</i>
Meriten	262	36 %
No meriten	468	64 %
Total places	730	100 %
<i>Resta Estat</i>		
Meriten	348	28 %
No meriten	904	72 %
Total places	1.252	100 %
<i>Total Estat</i>		
Meriten	610	31 %
No meriten	1.372	69 %
Total places	1.982	100 %

Esmentem a continuació unes quantes convocatòries que, per motius diversos, presenten alguna singularitat.

Ordre de 22 de desembre de 1999 (BOE núm. 3, de 4 de gener de 2000) del Ministeri de l'Interior, referent a la convocatòria de concurs oposició de promoció interna entre el personal laboral fix de la plantilla d'aquest Ministeri, per cobrir un lloc d'oficial primera traductor-intèrpret de llengua catalana. Com que aquesta convocatòria va quedar deserta, més endavant es va publicar aquesta l'Ordre de 17 de març de 2000 (BOE núm. 80, de 3 d'abril) del Ministeri de l'Interior, referent a la convocatòria de proves selectives, mitjançant oposició lliure, per cobrir en règim laboral fix, un lloc d'oficial primera traductor-intèrpret de llengua catalana.

Als centres directius i unitats que a continuació s'enumeren estaran exposades i es podran consultar les bases que regeixen la convocatòria de proves selectives, mitjançant oposició lliure, per cobrir en règim laboral fix, un d'Oficial primera Traductor-Intèrpret de Llengua Catalana, que realitzaran els seus serveis a la Direcció Provincial de Trànsit de Lleida: [...]

Ordre de 27 de desembre de 1999 (BOE núm. 10, de 12 de gener de 2000) del Ministeri de Defensa, per la qual es convoquen proves selectives per a accés pel sistema de promoció interna a l'Escala de Científics Superiors de l'Institut Nacional de Tècnica Aeroespacial «Esteban Terradas» (INTA):

ANNEX I

Procés de selecció i valoració

1. *Procés de selecció*

1.2. Fase d'oposició. La fase d'oposició consta de dos exercicis, ambdós eliminatoris:

Primer exercici: Consisteix en l'exposició oral i pública per l'aspirant, en idioma castellà, durant un temps màxim de quaranta minuts, dels mèrits allegats d'acord amb la base 3.5 de la convocatòria, i de la labor tècnica desenvolupada.

Ordre de 27 de desembre de 1999 (BOE núm. 10, de 12 de gener de 2000) del Ministeri de Defensa, per la qual es convoquen proves selectives per a accés pel sistema de promoció interna a l'Escala de Titulats Tècnics Especialitzats de l'Institut Nacional de Tècnica Aeroespacial «Esteban Teradas» (INTA):

ANNEX I

Procés de selecció i valoració

1. *Procés de selecció*

1.2. Fase d'oposició. — La fase d'oposició consta de dos exercicis, ambdós eliminatoris:

Primer exercici: Consisteix en l'exposició oral i pública per l'aspirant, en idioma castellà, durant un temps màxim de quaranta minuts, dels mèrits allegats d'acord amb la base 3.5 de la convocatòria, i de la labor tècnica desenvolupada.

Ordre de 27 de desembre de 1999 (BOE núm. 10, de 12 de gener de 2000) del Ministeri de Medi Ambient, per la qual es convoquen proves selectives per a ingrés en l'Escala de Delineants d'Organismes Autònoms del Ministeri de Medi Ambient, en el torn de «Places afectades per l'article 15 de la Llei de mesures per a la reforma de la funció pública».

[...].

Segon exercici: Convocat l'opositor, el Secretari del Tribunal ha d'obrir el sobre lacrat que li ha estat lliurat per l'aspirant en finalitzar el primer exercici. Aquest segon exercici consisteix en l'exposició oral i pública, en idioma castellà, durant un temps mínim de quaranta minuts i màxim d'una hora, d'un tema de caràcter monogràfic relacionat amb el contingut de l'àrea d'especialització dels quals s'indiquen a l'annex II d'aquesta convocatòria on concorre l'esmentat aspirant, i elegit lliurement per aquest.

[...].

Segon exercici: Convocat l'opositor, el Secretari del Tribunal ha d'obrir el sobre lacrat que li ha estat lliurat per l'aspirant en finalitzar el primer exercici. Aquest segon exercici consisteix en l'exposició oral i pública, en idioma castellà, durant un temps mínim de trenta minuts i màxim de quaranta-cinc minuts, d'un tema de caràcter monogràfic relacionat amb el contingut de l'àrea d'especialització dels quals s'indiquen a l'annex II d'aquesta convocatòria on concorre l'esmentat aspirant, i elegit lliurement per aquest.

8.. Presentació de documents i nomenament de funcionaris

8.5. En compliment del que disposa l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública, el Ministeri per a les Administracions Públiques, a través de l'Institut Nacional d'Administració

Pública i en col·laboració amb els centres de formació de funcionaris competents en cada cas, ha de vetllar per la formació dels aspirants seleccionats en el domini de la llengua oficial de les comunitats autònomes en les quals obtinguin destinació, una vegada nomenats funcionaris de carrera.

En altres convocatòries per a proves selectives es reproduïx la base anterior, que també ha anat apareixent en *Cròniques* anteriors. En aquest semestre la trobem, per exemple, en convocatòries aparegudes en els BOE núm. 67, 73, 112, 131, 141, 143, 149, 150, 153, 155 i 156.

En l'Ordre de 6 d'abril de 2000 (BOE núm. 88, de 12 d'abril) del Ministeri d'Administracions Públiques per la qual es convoca concurs unitari per a la provisió de llocs de treball amb funcions administratives i auxiliars, cal lamentar que no s'hi hagi respectat la toponímia oficial.

Ordre de 4 d'abril de 2000 (BOE núm. 89, de 13 d'abril) del Ministeri de Foment, per la qual es convoca concurs general referència FG2/00, per a la provisió de llocs vacants en el Departament:

Segona. 1. — *Barems de valoració.*

1.5. Mèrits específics:

[...].

En relació amb els llocs ubicats en Comunitats Autònomes amb llengua oficial pròpia, es valorarà, a més a més del mèrits abans al·ludits, el coneixement d'aquesta llengua quan el contingut dels llocs tingui relació directa amb

informació al públic, recepció i registre de documents, activitats de gestió amb significatiu grau de proximitat amb el públic i activitats per a les quals el coneixement de la llengua constitueixi factor rellevant. El coneixement d'aquesta llengua podrà valorar-se també amb els altres llocs de les corresponents Comunitats Autònomes.

Ensenyament

Ordre de 29 de desembre de 1999 (BOE núm. 24, de 28 de gener de 2000) del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es convoca concurs públic de mèrits per a la provisió de places vacants de funcionaris docents a l'exterior. S'hi demana el coneixement del català per a les places d'Andorra.

Àmbit internacional

Protocol de 15 de novembre de 1999 (BOE núm. 9, d'11 de gener de 2000) del Ministeri d'Afers Exteriors, al Conveni per a la Cooperació en el marc de la Conferència Iberoamericana per a la Constitució de la Secretaria de Cooperació Iberoamericana (SECIB) i Estatuts de la Secretaria de Cooperació Iberoamericana, fet a l'Havana el 15 de novembre de 1999. Aplicació provisional.

PROTOCOL AL CONVENI PER A LA COOPERACIÓ EN EL MARC DE LA CONFERÈNCIA IBEROAMERICANA PER A LA CONSTITUCIÓ DE LA SECRETARIA DE COOPERACIÓ IBEROAMERICANA (SECIB)

Article 2. *Objectiu de la SECIB.*

2. Per assolir l'esmentat objectiu, les accions de cooperació s'han de centrar en l'enfortiment de les característiques específicament iberoamericanes i s'han d'articular al voltant dels següents eixos: la difusió de les llengües i la cul-

tura comunes, la interacció de les societats i l'aprofundiment en el coneixement mutu i l'enfortiment de les institucions.

ESTATUTS DE LA SECRETARIA DE COOPERACIÓ IBEROAMERICANA (SECIB)

Article 5. *Llengües.*

Les llengües oficials i de treball de la Secretaria de Cooperació són el portuguès i l'espanyol.

Modificacions del Reglament d'Execució del Tractat de Cooperació en matèria de Patents (PCT), (BOE núm. 28, de 2 de febrer de 2000), adoptat per l'Assemblea de la Unió Internacional de Cooperació en matèria de Patents (Unió del PCT) en el vint-i-quatrè període de sessions (11è ordinari) l'1 d'octubre de 1997:

Modificacions al Reglament del PCT: Text de les regles modificades (1)

REGLA 5

Descripció

5.2. Divulgació de seqüències de nucleòtids i/o d'aminoàcids.

b) Quan la part de la llista de seqüències de la descripció contingui text lliure, tal com va ser definit en la norma prescrita en les Instruccions Administratives, l'esmentat text també ha de fi-

gurar en la part principal de la descripció, en l'idioma d'aquesta.

REGLA 12

Idioma de la sol·licitud internacional i traducció a les finalitats de la recerca internacional

12.1. Idiomes acceptats per a la presentació de sol·licituds internacionals.

a) Una sol·licitud internacional s'ha de presentar en qualsevol idioma que l'Oficina receptora accepti per a aquesta finalitat.

b) Cada Oficina receptora ha d'acceptar, per a la presentació de sol·licituds internacionals, almenys un dels idiomes que sigui tant:

i) un idioma acceptat per l'Administració encarregada de la recerca internacional o, si és aplicable, almenys per una de les Administracions encarregades de la recerca internacional, competent per a la recerca internacional de sol·licituds internacionals presentades en l'esmentada Oficina receptora, com a

ii) un idioma de publicació.

iii) [Suprimida].

c) Sense perjudici del que disposa el paràgraf a), la sol·licitud s'ha de presentar en un idioma que sigui acceptat per l'Oficina receptora en virtut de l'esmentat paràgraf i un idioma de publicació.

d) Sense perjudici del que disposa el paràgraf a), qualsevol text lliure, contingut a la part de la llista de seqüències de la descripció, esmentat a la Regla 5.2.a), s'ha de presentar de conformitat amb la norma prescrita en les Instruccions Administratives.

12.2. Idioma dels canvis introduïts en la sol·licitud internacional.

a) Tota modificació introduïda en la sol·licitud internacional, sense perjudici del que disposen les Regles 46.3, 55.3 i 66.9, s'ha de fer en l'idioma en què es va presentar la sol·licitud.

b) Qualsevol rectificació en virtut del que disposa la Regla 91.1 de qualsevol error evident en la sol·licitud internacional s'ha de fer en l'idioma en què

es va presentar la sol·licitud, sempre que:

i) quan es requereixi una traducció de la sol·licitud internacional, en virtut del que disposen les Regles 12.3.a), 48.3.b) o 55.2.a), les rectificacions segons la Regla 91.1.e)ii) i iii) s'han de presentar tant en l'idioma de la sol·licitud com en l'idioma d'aquesta traducció;

ii) quan es requereixi una traducció de la sol·licitud en virtut del que disposa la Regla 26.3 *ter.c)*, les rectificacions segons la Regla 91.1.e)i) s'han de presentar únicament en l'idioma d'aquesta traducció;

c) Tota correcció en virtut del que disposa la Regla 26, d'una irregularitat en la sol·licitud internacional, s'ha de fer en l'idioma en què va ser presentada la sol·licitud internacional. Tota correcció en virtut del que disposa la Regla 26, d'una irregularitat en una traducció de la sol·licitud internacional presentada en virtut de les Regles 12.3 o 55.2.a) o en una traducció del petitori presentada en virtut de la Regla 26.3 *ter.c)*, s'ha de fer en l'idioma de la traducció.

12.3. Traducció a les finalitats de la recerca internacional.

a) Quan l'idioma en el qual es va presentar la sol·licitud internacional no sigui acceptat per l'Administració encarregada de la recerca internacional que hagi de realitzar la recerca internacional, el sol·licitant, dins del termini d'un mes a partir de la data de recepció de la sol·licitud internacional per l'Oficina receptora, ha de subministrar a l'Oficina esmentada una traducció de la sol·licitud internacional en un idioma que compleixi totes les condicions següents:

i) sigui un idioma acceptat per aquesta Administració, i

ii) sigui un idioma de publicació, i

iii) sigui un idioma acceptat per l'Oficina receptora en virtut del que disposa la Regla 12.1.a), llevat que la sol·licitud internacional hagi estat presentada en un idioma de publicació.

b) El paràgraf a) no s'aplica a la sol·licitud ni a cap part de la llista de seqüències de la descripció.

c) Si, en el moment que l'Oficina receptora envia al sol·licitant la notificació en virtut del que disposa la Regla 20.5.c), el sol·licitant no ha subministrat la traducció exigida en virtut del que disposa el paràgraf a), l'Oficina receptora, de preferència junt amb la notificació, ha de convidar el sol·licitant:

i) a subministrar la traducció necessària dins del termini establert en el paràgraf a);

ii) en cas que la traducció requerida no sigui subministrada dins del termini establert en el paràgraf a), a subministrar-la i pagar, quan sigui aplicable, la taxa per lliurament tardà, esmentada en el paràgraf e), dins del termini d'un mes a partir de la data de la invitació o de dos mesos a partir de la data de recepció de la sol·licitud internacional per l'Oficina receptora, el que expiri més tard.

d) Quan l'Oficina receptora hagi enviat al sol·licitant una invitació en virtut del que disposa el paràgraf c) i que el sol·licitant, dins del termini aplicable segons el paràgraf c)ii), no hagi subministrat la traducció requerida i pagat qualsevol taxa de lliurament tardà requerit, la sol·licitud internacional s'ha de considerar retirada i l'Oficina receptora ho ha de declarar així. Qualsevol traducció i qualsevol pagament rebut

per l'Oficina receptora abans que l'Oficina faci la declaració indicada en la frase anterior i abans de l'expiració del termini de quinze mesos a partir de la data de prioritat es considera rebut abans de l'expiració de l'esmentat termini.

e) El subministrament d'una traducció després de l'expiració del termini del paràgraf a) pot quedar subjecte, per l'Oficina receptora, al pagament al seu propi benefici, d'una taxa de lliurament tardà igual al 50 per 100 de la taxa de base.

REGLA 20

Recepció de la sol·licitud internacional

20.4. Comprovació segons l'article 11.1).

a) i b) [Sense canvi].

c) Amb les finalitats que disposa l'article 11.1) ii), n'hi haurà prou que la part que sembla ser una descripció (sense comptar la part de la llista de seqüències d'aquella) i la part que sembla ser una reivindicació o més, estiguin redactades en un idioma acceptat per l'Oficina receptora en virtut del que disposa a la Regla 12.1.a).

REGLA 22

Transmissió de l'exemplar original i la traducció

a) a g) [Sense canvi].

b) Quan la sol·licitud internacional s'ha de publicar en l'idioma d'una traducció subministrada en virtut del que disposa la Regla 12.3, l'esmentada traducció serà transmesa per l'Oficina receptora a l'Oficina Internacional junt

amb l'exemplar original en virtut del que disposa el paràgraf a) o, si l'Oficina receptora ja va transmetre l'exemplar original a l'Oficina Internacional en virtut de l'esmentat paràgraf, ràpidament després de rebre la traducció.

REGLA 23

Transmissió de la còpia per a la recerca, la traducció i la llista de seqüències

23.1. Procediment.

a) Quan no sigui necessària la traducció de la sol·licitud internacional en virtut del que disposa la regla 12.3.a), l'Oficina receptora ha de trametre la còpia per a la recerca a l'Administració encarregada de la recerca internacional a tot estirar el mateix dia en què es trameti l'exemplar original a l'Oficina Internacional, llevat que no hagi estat pagada la taxa de recerca. En aquest cas, s'ha de trametre al més aviat possible després del pagament de la taxa de recerca.

b) Quan se subministri una traducció de la sol·licitud internacional en virtut del que disposa la regla 12.3, l'Oficina receptora ha de trametre una còpia de l'esmentada traducció i de la sol·licitud, que junts seran considerats la còpia per a la recerca en virtut del que disposa l'article 12.1), a l'Administració encarregada de la recerca internacional, llevat que no hagi estat pagada la taxa de recerca. En aquest cas, una còpia de l'esmentada traducció i de la sol·licitud s'han de trametre al més aviat possible després del pagament de la taxa de recerca.

REGLA 26

Control i correcció de certs elements de la sol·licitud internacional davant l'Oficina receptora

26.3. Control dels requisits materials en el sentit de l'article 14.1)a)V).

a) Quan la sol·licitud internacional es presenti en un idioma de publicació, l'Oficina receptora ha de verificar:

i) El compliment de la sol·licitud internacional amb els requisits materials esmentats a la Regla 11 únicament en la mesura que el seu compliment sigui necessari a les finalitats d'una publicació internacional raonablement uniforme;

ii) tota traducció subministrada en virtut del que disposa la Regla 12.3 respecte del compliment amb els requisits materials físics esmentats a la Regla 11 en la mesura que l'esmentat compliment és necessari a les finalitats d'una reproducció satisfactòria.

b) Quan la sol·licitud internacional es presenta en un idioma que no és un idioma de publicació, l'Oficina receptora ha de verificar:

i) el compliment de la sol·licitud internacional amb els requisits materials esmentats a la Regla 11 únicament en la mesura que el seu compliment sigui necessari a les finalitats d'una reproducció satisfactòria;

ii) tota traducció subministrada en virtut del que disposa la Regla 12.3 i els dibuixos, respecte del compliment amb els requisits materials esmentats a la Regla 11 en la mesura que l'esmentat compliment és necessari a les finalitats d'una publicació internacional raonablement uniforme.

26.3.ter. Invitació a corregir irregularitats segons l'article 3.4)i).

a) Quan el resum o qualsevol text contingut als dibuixos es presenti en un idioma diferent de l'idioma de la descripció i de les reivindicacions, l'Oficina receptora, llevat que

i) es requereixi una traducció de la sol·licitud internacional en virtut del que disposa la Regla 12.3.a), o

ii) el resum o el text contingut als dibuixos es trobi en un idioma que sigui el de publicació de la sol·licitud internacional, ha de convidar el sol·licitant a subministrar una traducció del resum o del text dels dibuixos en l'idioma en què s'ha de publicar la sol·licitud internacional. Les Regles 26.1.a), 26.2, 26.3, 26.3bis, 26.5 i 29.1 s'han d'aplicar *mutatis mutandis*.

REGLA 34

Documentació mínima

34.1. Definició.

d) [Sense canvi].

e) Tota administració encarregada de la recerca internacional l'idioma oficial de la qual, o un dels idiomes oficials de la qual, no sigui el japonès, el rus o l'espanyol, està facultada per no incloure a la seva documentació els documents de patents del Japó, la Federació de Rússia i de l'antiga Unió Soviètica, com també els elements de la documentació de patents en espanyol, respectivament, els resums dels quals en anglès no hagin estat posats a disposició del públic. Si, després de la data d'entrada en vigor d'aquest Reglament, els resums en anglès són posats a disposició del públic, els documents de patents als quals es refereixin els resums s'hauran

d'incloure a la documentació a tot estimar sis mesos després que aquests resums hagin estat posats a disposició del públic. En cas d'interrupció dels serveis de resums en anglès en sectors tècnics en els quals es disposava generalment de resums en l'idioma esmentat, l'Assemblea ha d'adoptar mesures adequades encaminades al ràpid restabliment d'aquests serveis en els sectors esmentats.

f) [Sense canvi].

REGLA 37

Manca de títol o títol defectuós

37.2. Assignació de títol.

Si la sol·licitud internacional no conté títol i l'Administració encarregada de la recerca internacional no ha rebut una notificació de l'Oficina receptora en el sentit que el sol·licitant ha estat convidat a subministrar un títol, o si l'esmentada Administració estima que el títol no compleix les disposicions de la Regla 4.3, aquesta Administració ha d'assignar un títol. L'esmentat títol s'estableix en l'idioma de publicació de la sol·licitud internacional o, si s'ha tramès una traducció a un altre idioma en virtut del que disposa la Regla 23.1.b) i l'Administració encarregada de la recerca internacional ho desitja, en l'idioma d'aquesta traducció.

REGLA 38

Manca de resum o resum defectuós

38.2. Preparació del resum.

a) Si la sol·licitud internacional no conté un resum i l'Administració encarregada de la recerca internacional no ha

rebut de l'Oficina receptora una notificació comunicant que el sol·licitant ha estat convidat a subministrar un resum, o si l'esmentada Administració comprova que el resum no compleix les disposicions de la Regla 8, ha de preparar un resum ella mateixa. L'esmentat resum s'ha de preparar en l'idioma en què es publiqui la sol·licitud internacional o, si s'ha tramès una traducció a un altre idioma en virtut del que disposa la Regla 23.1.b) i l'Administració encarregada de la recerca internacional ho desitja, en l'idioma d'aquesta traducció.

b) [Sense canvi].

REGLA 43

Informe de recerca internacional

43.4. Idioma.

Tot informe de recerca internacional i tota declaració formulada en virtut de l'article 17.2.a), s'han de redactar en l'idioma de publicació de la sol·licitud internacional a la qual es refereixin o, si s'ha tramès una traducció a un altre idioma en virtut del que disposa la Regla 23.1.b) i l'Administració encarregada de la recerca internacional ho desitja, en l'idioma d'aquesta traducció.

REGLA 47

Comunicació a les Oficines designades

47.3. Idiomes.

a) La sol·licitud internacional comunicada en virtut de l'article 20, ha de ser en l'idioma en què es publica.

b) Quan l'idioma en què es publica la sol·licitud internacional és diferent de l'idioma en què va ser presentada, l'Oficina Internacional ha de subministrar a

tota Oficina designada, prèvia petició d'aquesta, una còpia de la sol·licitud en l'idioma en què va ser presentada.

REGLA 48

Publicació internacional

48.3. Idiomes de publicació.

a) Si la sol·licitud internacional es presenta en alemany, xinès, espanyol, francès, anglès, japonès o rus («*idiomas de publicación*»), s'ha de publicar aquesta sol·licitud en l'idioma en què s'hagi presentat.

a-bis) Si la sol·licitud internacional no es presenta en un idioma de publicació i s'ha subministrat una traducció a un idioma de publicació segons la Regla 12.3, aquesta sol·licitud s'ha de publicar en l'idioma d'aquesta traducció.

b) Si la sol·licitud internacional es presenta en un idioma que no sigui un idioma de publicació i no es requereix una traducció a un idioma de publicació segons la Regla 12.3.a), l'esmentada sol·licitud s'ha de publicar en traducció a l'anglès. La traducció s'ha de presentar sota la responsabilitat de l'Administració encarregada de la recerca internacional, la qual ha de tenir-la preparada amb prou temps perquè la publicació internacional es pugui efectuar en la data prevista o perquè, quan sigui d'aplicació l'article 64.3)b), la comunicació prevista en l'article 20 es pugui efectuar abans de l'expiració del dinovè mes a partir de la data de prioritat. Sense perjudici del que disposa la Regla 16.1.a), l'Administració encarregada de la recerca internacional pot cobrar al sol·licitant una taxa per la traducció. L'Administració encarregada de la recerca internacional dóna al sol·licitant la possibilitat

de comentar el projecte de traducció. L'Administració fixa un termini raonable per a aquests comentaris, ateses les circumstàncies del cas. Si no hi ha temps per tenir en compte els comentaris del sol·licitant abans de la comunicació de la traducció, o si hi ha una diferència d'opinió entre el sol·licitant i l'esmentada Administració quan es refereixi a la traducció correcta, el sol·licitant pot enviar una còpia dels seus comentaris, o del que en subsisteixi, a l'Oficina Internacional i a cada una de les Oficines designades a les quals s'hagi enviat la traducció. L'Oficina Internacional ha de publicar les parts pertinents dels comentaris amb la traducció de l'Administració encarregada de la recerca internacional o amb posterioritat a la publicació de l'esmentada traducció.

c) [Sense canvi].

REGLA 49

Còpia, traducció i taxa previstes en l'article 22

49.5. Contingut i condicions materials de la traducció.

a-bis) Cap Oficina designada ha d'exigir que el sol·licitant subministri una traducció de qualsevol text contingut a la part de llista de seqüències de la descripció si aquesta part de llista de seqüències compleix la Regla 12.1.d) i si la descripció compleix la Regla 5.2.b).

REGLA 55

Idiomes (examen preliminar internacional)

55.2. Traducció de la sol·licitud internacional.

a) Quan ni l'idioma en què la sol·licitud internacional s'hagi presentat ni aquell en què s'hagi publicat no és acceptat per l'Administració encarregada de l'examen preliminar internacional que ha de realitzar l'examen preliminar internacional d'aquesta sol·licitud, el sol·licitant, sense perjudici del que disposa el paràgraf b), ha de subministrar amb la sol·licitud d'examen preliminar internacional una traducció de la sol·licitud internacional en un idioma que sigui alhora:

i) un idioma acceptat per l'esmentada Administració, i

ii) un idioma de publicació.

b) Quan s'hagi tramès a l'Administració encarregada de la recerca internacional una traducció de la sol·licitud internacional en un idioma previst en el paràgraf a), en virtut del que disposa la Regla 23.1.b) i l'Administració encarregada de l'examen preliminar internacional formi part de la mateixa oficina nacional o de la mateixa organització intergovernamental que l'Administració encarregada de la recerca internacional, no caldrà que el sol·licitant subministri la traducció prevista en el paràgraf a). En aquest cas, llevat que el sol·licitant subministri la traducció prevista en el paràgraf a), l'examen preliminar internacional s'efectua sobre la base de la traducció tramesa en virtut de la Regla 23.1.b).

c) [Sense canvi].

REGLA 66

Procediment al si de l'Administració encarregada de l'examen preliminar internacional

66.9. Idioma de les modificacions.

a) Sense perjudici del que dispo-

sen els paràgrafs *b*) i *c*), si la sol·licitud internacional ha estat presentada en un idioma diferent del de la seva publicació, tota modificació, com també tota carta esmentada a la Regla 66.8, s'ha de fer en l'idioma de publicació.

REGLA 76

Còpia, traducció i taxa previstes en l'article 39.1); traducció del document de prioritat

76.4. Termini per a la traducció del document de prioritat.

El sol·licitant no està obligat a subministrar a l'Oficina elegida una traducció del document de prioritat abans de l'expiració del termini aplicable en virtut de l'article 39.

REGLA 86 (2)

Gaseta

86.2. Idiomes: Accés a la Gaseta.

a) La Gaseta en paper s'ha de publicar en una edició bilingüe (anglès i francès). Així mateix, s'han de publicar edicions en qualsevol altre idioma, sempre que el cost de la publicació estigui cobert per les vendes o les subvencions.

b) [Sense canvi].

c) La Gaseta en format electrònic, esmentada a la Regla 86.1.*b*)ii) ha d'es-

tar disponible, en anglès i francès alhora, per mitjans i maneres electrònics especificats en les Instruccions Administratives. Les traduccions han de ser garantides per l'Oficina Internacional en anglès i francès. L'Oficina Internacional ha d'assegurar que la disponibilitat de la Gaseta en format electrònic es realitzi a la data de publicació del fullet que conté la sol·licitud internacional o al més aviat possible després d'aquesta data.

REGLA 92

Correspondència

92.2. Idiomes.

a) Sense perjudici del que disposen les Regles 55.1 i 66.9 i el paràgraf *b*) d'aquesta Regla, tota carta o document presentat pel sol·licitant a l'Administració encarregada de la recerca internacional o a l'Administració encarregada de l'examen preliminar internacional s'ha de redactar en el mateix idioma que la sol·licitud internacional a què es refereixi. Això no obstant, quan hagi estat transmesa una traducció de la sol·licitud internacional en virtut del que disposa la Regla 23.1.*b*) o lliurada en virtut del que disposa la Regla 55.2, s'ha d'utilitzar l'idioma d'aquesta traducció.

b) [Sense canvi].

Normativa laboral

Resolució de 8 de febrer de 2000 (BOE núm. 46, de 23 de febrer) de la Direcció General de Treball del Ministeri de Treball i Afers Socials, per la qual es disposa la inscripció en el Registre i la publicació del Conveni col·lectiu de les caixes d'estalvis:

Disposició transitòria cinquena. *Protocol d'igualtat d'oportunitats*.

Les parts signatàries del present Conveni Col·lectiu es comprometen a promoure el principi d'igualtat d'oportunitats, avançant en la concreció i desenvolupament del que disposen les directrius europees, especialment en les transposades al dret intern mitjançant la Llei 39/1999, de 5 de novembre, per promoure la conciliació de la vida familiar i laboral de les persones treballadores. D'aquesta manera les entitats es comprometen a no discriminar els seus empleats per raons de sexe, estat civil, edat, raça, nacionali-

tat, condició social, idees religioses o polítiques, afiliació o no a un sindicat, així com per raons de llengua, dintre de l'Estat espanyol. Tampoc poden ser discriminats els empleats per raons de disminucions psíquiques o sensorials, sempre que es trobin en condicions d'aptitud per exercir el treball o feina de què es tracti.

La Comissió de Promoció i Carrera Professional ha de seguir l'evolució de les qüestions relatives al compromís assolit, un cop determini dins el seu si els criteris de les tasques a emprendre per al desenvolupament del que s'ha assenyalat en l'anterior paràgraf.

Altres disposicions

Esmentem en primer lloc, encara que en rigor corresponia haver-ne parlat en la *Crònica* anterior, el Reial decret 1836/1999, de 3 de desembre (BOE núm. 313, de 31 de desembre), pel qual s'aprova el Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives:

ANNEX II. *Aprovació de tipus d'aparells radioactius*

Condicions generals

6. La sol·licitud d'aprovació del tipus es tramita d'acord amb l'article 4, i s'ha d'acompanyar amb els documents següents:

Documentació que permeti conèixer plenament el tipus per aprovar. Aquesta documentació ha de contenir, com a mínim:

8è. Manual d'operació, en espanyol, que s'ha de lliurar als usuaris i que reculli les característiques tècniques i les instruccions d'ús, informació sobre els riscos i les recomanacions bàsiques de protecció radiològica a considerar

quan s'usi o, si s'escau, d'emergència, avaria o trencament.

9è. Programa de manteniment, en espanyol, que inclogui, si s'escau, les verificacions periòdiques que el fabricant recomani que s'efectuïn sobre els sistemes o paràmetres que afectin la seguretat dels aparells, i que assenyalin expressament aquelles que, tenint en compte els riscos que presentin, no pot efectuar l'usuari.

[...]

12. El fabricant espanyol o el importador d'un aparell amb el tipus aprovat, queden obligats a subministrar juntament amb cada exemplar la documentació següent:

c) Manual d'operació en espanyol.

D'acord amb la disposició final segona, aquest Reglament té caràcter de norma bàsica, a l'empara de l'article 149.1.16è i 25è de la Constitució.

Resolució de 27 de desembre de 1999 (BOE núm. 27, d'1 de febrer de 2000) del Consell Superior d'Esports del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es disposa la publicació dels Estatuts de la Reial Federació Espanyola de Futbol:

ANNEX
*Estatuts de la Reial Federació
Espanyola de Futbol*

TÍTOL IV
Dels futbolistes

Article 15.
2. [...].

Les llicències expedides per les Federacions d'àmbit autonòmic que, d'acord amb el que preveuen els paràgrafs anteriors, habilitin per a la participació en activitats o competicions oficials d'àmbit estatal, han de consignar les dades corresponents almenys en llengua espanyola, oficial de l'Estat.
[...].

Resolució de 30 de desembre de 1999 (BOE núm. 26, de 31 de gener de 2000) de la Direcció General de Cooperació i Comunicació Cultural del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es convoquen determinades ajudes corresponents a l'any 2000:

Segon. *Ajudes d'acció i promoció cultural.*

4. Presentació de sol·licituds.

1. Les sol·licituds, que s'han d'ajustar al model que es publica com a annex II a) (persones físiques) o II b) (persones jurídiques) a la present Resolució, s'han d'emplenar enterament a màquina o amb lletra de motlle, en espanyol, i s'han de dirigir al Director general de Cooperació i Comunicació Cultural.

8. Pagament i justificació.

3. La Memòria d'activitats s'ha d'ajustar a l'estructura prevista en les instruccions que dicta la Direcció General de Cooperació i Comunicació

Cultural amb ocasió de la notificació de la Resolució de concessió. La Memòria econòmica amb els justificants de les despeses aportades ha de contenir les certificacions i relacions que s'han de detallar en les referides instruccions. Ambdues memòries s'han de presentar en idioma espanyol, o traduïdes en aquest idioma.

Tercer. *Ajudes per a la formació de professionals de la cultura.*

4. Presentació de sol·licituds.

1. Les sol·licituds, que s'han d'ajustar al model que es publica com a annex IV a la present Resolució, s'han d'emplenar enterament a màquina o amb lle-

tra de motlle, en espanyol, i s'han de dirigir al Director general de Cooperació i Comunicació Cultural.

[...].

2. A la sol·licitud s'ha d'adjuntar la següent documentació comuna per a activitats docents i discents, en idioma espanyol o traduïda en aquest idioma quan correspongui:

[...].

3. Les sol·licituds per a activitats docents s'han de presentar amb el document annex V, en idioma espanyol o amb traducció en aquest idioma, emplenat totalment a màquina o amb lletra de motlle. Les dades no aportades, totalment o parcialment, no poden ser tingudes en compte a efectes de la seva valoració.

4. Les sol·licituds per a activitats discents s'han de presentar amb la següent documentació específica, en idioma espanyol o traduïda en aquest idioma:

a) Fotocòpia de l'última declaració anual sobre la renda del sol·licitant o, si

escau, de la unitat familiar en què s'integra.

b) Document annex vi emplenat totalment a màquina o amb lletra de motlle. Les dades no aportades, totalment o parcialment, no poden ser tingudes en compte a efectes de la seva valoració.

c) Informe de treballs realitzats en relació amb l'activitat per a la qual se sol·licita l'ajuda.

d) Informació sobre les finalitats i principals activitats que realitza el centre proposat per al desenvolupament del programa de treball.

Quart. *Ajudes de viatge.*

4. Presentació de sol·licituds.

1. Les sol·licituds, que s'han d'ajustar al model que es publica com a annex vii a la present Resolució, s'han d'emplenar en espanyol, enterament a màquina o amb lletra de motlle, i s'han de dirigir al Director general de Cooperació i Comunicació Cultural.

Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener (BOE núm. 10, de l'endemà; suplement núm. 3 en llengua catalana, de 9 de febrer), sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social:

TÍTOL I

Drets i llibertats dels estrangers

CAPÍTOL III

Garanties jurídiques

Article 20. *Dret a l'assistència jurídica gratuïta.*

1. Els estrangers tenen dret a l'assistència lletrada d'ofici en els procediments administratius o judicials que els

puguin portar a la denegació de l'entrada o a l'expulsió o a la sortida obligatòria del territori espanyol i en tots els procediments en matèria d'asil. A més, tenen dret a l'assistència d'un intèrpret si no comprenen o no parlen la llengua oficial que s'utilitzi.

TÍTOL II

Règim jurídic de les situacions dels estrangers

CAPÍTOL III

Del permís de treball i règims especials

Article 40. *Règim especial dels estudiants.*

5. La prestació de treball en una

família per compensar l'estada i el manteniment mentre es milloren els coneixements lingüístics o professionals es regula d'acord amb el que disposen els acords internacionals sobre col·locació «au pair».

Deroga la Llei orgànica 7/1985, d'1 de juliol, sobre els drets i llibertats dels estrangers (RLD núm. 26).

Resolució de 20 de gener de 2000 (BOE núm. 32, de 7 de febrer) de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es convoquen ajudes per a programes de difusió nacional de la dramaturgia actual i de la preservació i difusió del teatre clàssic:

Primer. [...].

Les ajudes es destinen a la realització de gires per Espanya amb noves produccions d'obres de teatre. La gira ha d'estendre's almenys per tres Comunitats Autònomes i el 55 per 100, com a mínim, de les representacions exigides, s'ha de portar a terme fora de la comunitat d'origen. Aquests dos últims requisits no s'exigeixen en el cas de pro-

jectes biennals, les condicions dels quals es detallen més endavant, ni quan la/es obra/es representada/es són en una de les llengües oficials diferent del castellà, o en el cas que es tracti de projectes de teatre per a mainada, joves o de putxinellis. Tampoc són exigibles quan el sol·licitant procedeixi de les Comunitats de les Illes Balears o Canàries.

Resolució de 20 de gener de 2000 (BOE núm. 32, de 7 de febrer) de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es convoquen ajudes a programes de desenvolupament de l'activitat circense a través de plans de comunicació i difusió a Espanya i a l'estranger i del seu desenvolupament tècnic durant l'any 2000:

Primer. [...].

Plans anuals de gira circense per Espanya.

Poden participar-hi empreses que presentin un projecte de gira a realitzar durant l'any de la convocatòria, almenys, en tres Comunitats Autònomes,

sempre que el 55 per 100 de les actuacions programades es realitzin fora de la Comunitat d'origen. Aquests requisits no són exigibles quan l'espectacle sigui representat en una de les llengües oficials diferents del castellà ni quan el sol·licitant procedeixi de les Comunitats de les Illes Balears o Canàries.

Resolució de 27 de gener de 2000 (BOE núm. 48, de 25 de febrer) de la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques, per la qual es convoquen les ajudes per al foment de la traducció i l'edició, en qualsevol llengua estrangera, d'obres literàries o científiques d'autors espanyols, corresponents a l'any 2000:

1. *Objecte i finalitat.* — Es convoca per a l'any 2000 la concessió d'ajudes a editors amb la finalitat de promoure la difusió de la cultura espanyola mitjançant l'edició, en qualsevol llengua

estrangera, d'obres literàries o científiques d'autors espanyols, escrites originàriament i publicades en qualsevol de les llengües espanyoles.

Resolució de 4 de febrer de 2000 (BOE núm. 41, de 17 de febrer) de la Subsecretaria del Ministeri de Sanitat i Consum, sobre estadística i informació epidemiològica de les interrupcions voluntàries de l'embaràs realitzades d'acord amb la Llei orgànica 9/1985, de 5 de juliol:

Primer. — Substituir el qüestionari de notificació d'interrupció voluntària de l'embaràs, al qual fa referència la Resolució de 15 d'octubre de 1990, per l'aprovat pel Ple del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, celebrat el dia 25 d'octubre de 1999. A les

comunitats autònomes amb idioma oficial propi, a més a més del castellà, s'utilitzaran models bilingües. L'edició dels models va a càrrec del Ministeri de Sanitat i Consum, llevat d'aquelles comunitats autònomes que explícitament manifestin l'assumpció d'aquesta feina.

No s'aprecien variacions respecte a la Resolució anterior, de 15 d'octubre de 1990.

Resolució de 22 de febrer de 2000 (BOE núm. 64, de 15 de març) de l'Estat Major de l'Armada del Ministeri de Defensa, per la qual es convoquen els premis «Virgen del Carmen», per a 2000:

2. Normes per a l'adjudicació dels premis.

2.1. Els concursants han de sol·licitar per escrit en instància dirigida a l'excel·lentíssim senyor Almirall Director de l'Institut d'Història i Cultura Na-

val, acompanyada de tres exemplars dels treballs que presenten, necessàriament escrits en castellà, que han de tenir entrada en el Registre General del Quarter General de l'Armada abans del dia 15 de juny de 2000 [...].

Reial decret 270/2000, de 25 de febrer (BOE núm. 64, de 15 de març), del Ministeri de Foment, pel qual es determinen les condicions per a l'exercici de les funcions del personal de vol de les aeronaus civils:

Article 4. *Requisits.*

1. Els requisits exigits per a l'obtenció per primera vegada de cadascuna de les llicències especificades i dels corresponents títols són els següents:

i) Mecànica de bord.

[...].

Demostrar habilitat suficient en l'ús de l'idioma anglès.

[...].

Resolució de 29 de febrer de 2000 (BOE núm. 69, de 21 de març) del Consell Superior d'Esports del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es disposa la publicació de l'aprovació dels Estatuts de la Federació Espanyola de Surf:

ANNEX

Estatuts de la Federació Espanyola de Surf

TÍTOL II

Integració, representació i competència de les Federacions autonòmiques

CAPÍTOL II

Llicències

Article 15.

2. [...].

Les llicències expedides per les Federacions d'àmbit autonòmic, que d'acord amb el que preveuen els paràgrafs anteriors, habilitin per a la participació en activitats o competicions esportives oficials d'àmbit estatal, han de consignar les dades corresponents, almenys, en la llengua espanyola oficial de l'Estat.

[...].

Resolució de 16 de març de 2000 (BOE núm. 83, de 6 d'abril) de la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es desplega l'Ordre de 22 de juny de 1995, reguladora dels premis nacionals del Ministeri d'Educació i Cultura, per a la concessió del Premi Nacional de les Lletres Espanyoles, corresponent a 2000:

[...]

El Premi Nacional de les Lletres Espanyoles té per objecte reconèixer el conjunt de l'obra literària d'un autor espanyol, escrita en qualsevol de les llengües espanyoles.

cultura espanyola, integrada per una pluralitat d'aportacions lingüístiques que representen, cadascuna d'elles, una tradició literària que forma part de tot el nostre llegat cultural.

[...].

La finalitat que es persegueix amb aquest premi és doble. A la vegada que es reconeix la transcendència d'un autor i de la totalitat de la seva obra literària, s'incideix en la presència de llengües diferents en la configuració de la

Primer. — El Premi Nacional de les Lletres Espanyoles, corresponent a 2000, distingirà el conjunt de la labor literària, en qualsevol de les llengües espanyoles, d'un autor espanyol, l'obra del qual estigui considerada com a part

integrant del conjunt de la literatura espanyola actual.

Tercer. — [...].

Les entitats culturals o professionals també poden presentar candidats, que per la seva naturalesa, finalitats o continguts estiguin vinculades a la literatura en qualsevol de les llengües espanyoles, les quals han de fer-ho abans del dia 30 de setembre, mitjançant proposta raonada dirigida al Director general del Llibre, Arxius i Biblioteques en la seva qualitat de President del Jurat.

Quart. — 1. La decisió del Premi Nacional de les Lletres Espanyoles correspon a un Jurat, la composició del qual és la següent:

[...].

Un membre de la Reial Acadèmia Espanyola.

Un membre de la Reial Acadèmia Gallega.

Un membre de la Reial Acadèmia de la Llengua Basca.

Un membre de l'Institut d'Estudis Catalans.

Sis Professors, Escriptors, Crítics o persones relacionades amb el món de la cultura, de provada competència en el judici de l'obra literària i familiaritzats amb la producció editorial, amb especial consideració de les diferents llengües espanyoles, dels quals dos són nomenats a proposta de les associacions professionals.

[...].

Resolució de 16 de març de 2000 (BOE núm. 83, de 6 d'abril) de la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es desplega l'Ordre de 22 de juny de 1995, reguladora dels premis nacionals del Ministeri d'Educació i Cultura, per a la concessió del Premi Nacional d'Història d'Espanya, corresponent a 2000:

Segon. — Al Premi Nacional d'Història d'Espanya opten les obres escrites en qualsevol llengua espanyola per autors espanyols i editades a Espanya, en la seva primera edició, entre l'1 de ge-

ner i el 31 de desembre de 1999, que hagin complert els requisits legals establerts per a la seva difusió.

[...].

Resolució de 16 de març de 2000 (BOE núm. 83, de 6 d'abril) de la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es desplega l'Ordre de 22 de juny de 1995, reguladora dels Premis Nacionals de Literatura, en les modalitats de Poesia, Narrativa, Assaig i Literatura Dramàtica, corresponents a 2000:

[...]

Els Premis Nacionals de Literatura tenen per objecte distingir les obres

d'autors espanyols, escrites en qualsevol de les llengües espanyoles, que segons el judici d'especialistes de provada

competència han resultat destacats dintre de la creació literària, en les modalitats de Poesia, Narrativa, Assaig i Literatura Dramàtica.

[...].

Segon. — Als Premis Nacionals de Literatura, en les modalitats de Poesia, Narrativa, Assaig i Literatura Dramàtica, opten les obres escrites en qualsevol llengua espanyola per autors espanyols i editades a Espanya, en la seva primera edició, entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1999, que hagin complert els requisits legals establerts per a la seva difusió.

[...].

Tercer. — Per a cadascun dels quatre premis es constitueix un Jurat, la composició del qual és la següent:

[...].

Un membre de la Reial Acadèmia Espanyola.

Un membre de la Reial Acadèmia Gallega.

Un membre de la Reial Acadèmia de la Llengua Basca.

Un membre de l'Institut d'Estudis Catalans.

Sis Professors, Escriptors, Crítics o persones relacionades amb el món de la cultura, de provada competència en el judici de l'obra literària i familiaritzats amb la producció editorial, amb especial consideració de les diferents llengües espanyoles, dels quals dos són nomenats a proposta de les associacions professionals.

[...].

Els vocals són designats per Ordre del Ministre d'Educació i Cultura, a proposta del Director general del Llibre, Arxius i Biblioteques, tenint en consideració les propostes formulades per les entitats corresponents, la modalitat que es tracti i els seus coneixements per a valorar les obres editades en les diferents llengües espanyoles. No poden formar part del Jurat els Vocals que hagin participat en aquest en les dues convocatòries anteriors.

[...].

Resolució de 16 de març de 2000 (BOE núm. 83, de 6 d'abril) de la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es desplega l'Ordre de 22 de juny de 1995, reguladora dels Premis Nacionals del Ministeri d'Educació i Cultura, per a la concessió del Premi Nacional de Literatura Infantil i Juvenil, corresponent a 2000:

Segon. — [...].

Opten a aquest premi les obres de creació literària escrites en qualsevol llengua espanyola per autors espanyols i editades a Espanya, en la seva primera edició, entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1999, que hagin complert els requisits legals establerts per a la seva difusió.

[...].

Tercer. — Per a la concessió del premi es constitueix un Jurat, la composició del qual és la següent:

[...].

Un membre de la Reial Acadèmia Espanyola.

Un membre de la Reial Acadèmia Gallega.

Un membre de la Reial Acadèmia de la Llengua Basca.

Un membre de l'Institut d'Estudis Catalans.

Quatre persones del món de la cultura, especialment qualificades per a valorar les obres de caràcter infantil i juvenil editades en les diferents llengües espanyoles.

[...].

2. Els vocals del Jurat són designats per Ordre del Ministre d'Educació i

Cultura, a proposta del Director general del Llibre, Arxius i Biblioteques, tenint en consideració les propostes formulades per les entitats corresponents i els seus coneixements per valorar les obres de caràcter infantil i juvenil editades en les diferents llengües espanyoles. No poden formar part del Jurat aquells membres que hi hagin participat en les dues convocatòries anteriors.

[...].

Resolució de 16 de març de 2000 (BOE núm. 83, de 6 d'abril) de la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es desplega l'Ordre de 22 de juny de 1995, reguladora dels Premis Nacionals del Ministeri d'Educació i Cultura, per a la concessió del Premi Nacional a la Millor Traducció, corresponent a 2000:

[...].

El Premi Nacional a la Millor Traducció té per objecte distingir la traducció a qualsevol de les llengües espanyoles, d'obres escrites originàriament en qualsevol llengua estrangera, que segons el judici d'especialistes ha resultat destacat.

[...].

Segon. — Al Premi Nacional a la Millor Traducció opten els llibres traduïts de qualsevol llengua estrangera a qualsevol de les llengües espanyoles per traductors espanyols, editats a Espanya en la seva primera edició entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1999 i que hagin complert els requisits legals establerts per a la seva difusió.

Tercer. — La proposta d'obres, la designació de finalistes i la decisió del premi correspon a un Jurat, la composició del qual és la següent:

[...].

Un membre de la Reial Acadèmia Espanyola.

Un membre de la Reial Acadèmia Gallega.

Un membre de la Reial Acadèmia de la Llengua Basca.

Un membre de l'Institut d'Estudis Catalans.

Dos representants d'Associacions de Traductors o d'institucions relacionades amb el món de la traducció.

[...].

2. Els Vocals del Jurat són designats per Ordre del Ministre d'Educació i Cultura, a proposta del Director general del Llibre, Arxius i Biblioteques, tenint en consideració les propostes formulades per les entitats corresponents i els seus coneixements per valorar i jutjar les obres editades en les diferents llengües espanyoles i les llengües originals dels llibres traduïts.

[...].

Resolució de 20 de març de 2000 (BOE núm. 70, de 22 de març) de la Subsecretaria del Ministeri de la Presidència, per la qual es disposa la publicació de la Resolució de 16 de març de 2000, de la Direcció General de Policia i de la Direcció General de Política Interior del Ministeri de l'Interior i de la Direcció General de les Migracions del Ministeri de Treball i Assumptes Socials, per la qual s'aproven les instruccions relatives al procediment de regularització d'estrangers, previst en la disposició transitòria primera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i aprovat mitjançant Reial decret 239/2000, de 18 de febrer.

ANNEX

Instruccions relatives al procediment de regularització d'estrangers, previst en la disposició transitòria primera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i aprovat mitjançant Reial decret 239/2000, de 18 de febrer de 2000

INSTRUCCIONS

Cinquena. *Seguiment del procés.*

Ordre de 17 d'abril de 2000 (BOE núm. 100, de 26 d'abril) per la qual es modifiquen els annexos 10 i 11 del Reial decret 2140/1985, de 9 d'octubre, sobre homologació de tipus de vehicles automòbils, remolcs i semiremolcs, així com de parts i peces dels esmentats vehicles:

ANNEX

[...].

L'annex 11 passa a titular-se: «Compliment de les targetes ITV i dels certificats de característiques.»

[...].

S'afegeixen els punts 10 i 11 a l'annex 11 que queden redactats:

«10. Instruccions específiques per

5.2. Informació. — A través de diferents mitjans s'ha de realitzar una campanya informativa, amb la finalitat d'explicar i difondre els objectius del procés de regularització i els procediments més adequats per a la tramitació d'aquest. Hi ha d'haver un telèfon d'informació gratuïta i s'han de publicar tríptics en diversos idiomes. A cada província s'han d'organitzar actes amb aquesta finalitat.

a la complimentació del certificat de característiques model A.

10.1.3. En general, la redacció dels diferents apartats, tant de l'anvers com del revers de la targeta, es pot fer en l'idioma propi de la Comunitat a més del castellà.

[...].

Cal tenir en compte que els annexos del Reial decret 2140/1985, de 9 d'octubre, ara modificat, ja havien estat modificats per Ordre del 31 de març de 1998.

Dret penal

Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener (BOE núm. 11, de 13 de gener; suplement núm. 3 en llengua catalana, de 9 de febrer), reguladora de la responsabilitat penal dels menors:

TÍTOL VII

De l'execució de les mesures

CAPÍTOL III

Regles especials per a l'execució de les mesures privatives de llibertat

Article 58. *Informació i reclamacions.*

1. Els menors, al seu ingrés en el centre, han de rebre informació escrita

sobre els seus drets i les seves obligacions, el règim d'internament en què estan, les qüestions d'organització general, les normes de funcionament del centre, les normes disciplinàries i els mitjans per formular peticions, queixes o recursos. La informació se'ls ha de facilitar en un idioma que entenguin. Als que tinguin qualsevol mena de dificultat per comprendre el contingut d'aquesta informació se'ls <sic> hi ha d'explicar per un altre mitjà adequat.

Sector privat

Resolució de 3 de febrer de 2000 (BOE núm. 50, de 28 de febrer), de la Direcció General dels Registres i del Notariat del Ministeri de Justícia, per la qual s'aprova el model d'arrendament financer en castellà i català amb les lletres d'identificació L-AS-1, per ser utilitzat per les entitats pertanyents a l'Associació Nacional d'Establiments Financers de Crèdit:

[...]

En conseqüència, aquesta Direcció General ha acordat:

Primer. — Aprovar el model sol·licitat d'arrendament financer en castellà i català per ser utilitzat per les entitats pertanyents a l'Associació Nacional d'Establiments Financers de Crèdit, amb les lletres d'identificació L-AS-1.

Segon. — Disposar que es faci constar a l'imprès la data d'aquesta Resolució.

Quart. — Ordenar a l'Associació Nacional d'Establiments Financers de Crèdit, que comuniqui a aquest centre directiu el tiratge inicial amb remissió de còpia del primer exemplar i dels successius tiratges d'aquest per cadascuna de les entitats que l'utilitzin.

Reial decret 193/2000, d'11 de febrer (BOE núm. 49, de 26 de febrer; suplement núm. 4 en llengua catalana de 6 de març), del Ministeri de Justícia, de modificació de determinats articles del Reglament del Registre Civil en matèria relativa al nom i als cognoms i a l'ordre dels cognoms:

La Llei 40/1999, de 5 de novembre, ha fet una nova redacció dels articles 109 del Codi civil i 54 i 55 de la Llei del Registre Civil en matèria relativa al nom i als cognoms i a l'ordre dels cognoms. La disposició final de la mateixa Llei encomana al Govern la modificació, en el termini de tres mesos, del Reglament del Registre Civil en el que sigui necessari per adequar-lo al que preveu la Llei esmentada.

La finalitat d'aquest Reial decret és essencialment el compliment estricte d'aquest mandat legal.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Justícia, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 11 de febrer de 2000,

DISPOSO:

Article únic.

Els articles del Reglament del Registre Civil, aprovat pel Decret de 14 de novembre de 1958, que s'especifiquen a continuació tenen la redacció següent:

«*Article 192.*

No es poden imposar més de dos noms simples o d'un de compost. Quan s'imposin dos noms simples, s'han d'unir amb un guionet i s'han d'escriure tots dos amb majúscula inicial.

Es consideren que perjudiquen objectivament la persona els noms propis que, per si mateixos o en combinació

amb els cognoms, resulten contraris al decor <sic>.

La substitució del nom propi pel seu equivalent onomàstic en qualsevol de les llengües espanyoles requereix, si no és notori, que s'acrediti pels mitjans oportuns aquesta equivalència i la grafia correcta del nom sol·licitat.»

«*Article 194.*

Si la filiació està determinada per les dues línies i llevat de l'opció que preveu l'article 109 del Codi civil, el primer cognom d'un espanyol és el primer del pare i el segon cognom, el primer dels personals de la mare, encara que sigui estrangera.»

«*Article 198.*

La inversió de cognoms dels majors d'edat es pot formalitzar mitjançant una declaració simple davant l'encarregat del Registre Civil del domicili i no té efecte mentre no s'hi inscriu.

El mateix règim regeix per a la regularització ortogràfica dels cognoms per adequar-los a la gramàtica i la fonètica de la llengua espanyola corresponent. Quan no sigui un fet notori, cal acreditar pels mitjans oportuns que el cognom pertany a una llengua vernacla i la grafia exacta en aquest idioma.»

Disposició transitòria única.

Si en el moment d'entrar en vigor la Llei 40/1999, de 5 de novembre, els pa-

res tenen fills menors d'edat d'un mateix vincle poden, de comú acord, decidir l'anteposició del cognom matern per a tots els germans. Si aquests fills menors d'edat han complert els dotze anys, l'alteració de l'ordre dels seus cognoms requereix la seva audiència i aprovació

en un expedient registral de la competència del Ministeri de Justícia.

Disposició final única.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Toponímia

Ordre de 28 de desembre de 1999 (BOE núm. 25, de 29 de gener de 2000) del Ministeri de Foment, per la qual s'aprova la norma 8.1-ic, senyalització vertical, de la Instrucció de carreteres:

ANNEX

2. *Característiques dels elements de senyalització vertical*

2.3.5. Altres consideracions

No s'empren noms escrits en idiomes estrangers. Els noms propis d'altres nacions veïnes d'Espanya s'escriuen només en castellà, tret de convenis bilaterals en aquest sentit.

En comunitats autònomes que tinguin un idioma oficial distint del castellà, els noms s'atenen al següent:

a) Noms propis (poblacions, províncies, comunitats autònomes, punts característics):

S'escriu únicament el topònim oficial.

Si encara no ha estat adoptat un topònim oficial, s'escriu el nom propi

en totes dues llengües: en la pròpia de la Comunitat Autònoma i en castellà. En aquest últim cas, si el nom és prou curt per cabre en una sola línia, s'ha de posar primer en la llengua de la Comunitat i després, separat per una barra («/») en castellà; si per la seva longitud calen dues línies, el nom en castellà s'ha de posar sota del de la Comunitat Autònoma, separat per una línia horitzontal [...]

El tipus de lletra no experimenta variacions.

b) Noms comuns

Els noms comuns s'escriuen de la mateixa manera descrita per als noms propis sense denominació oficial, amb el tipus de lletra que correspongui a cadascun, i procurant substituir-los, en la mesura que es pugui, per pictogrames.

En l'annex. 2.2, taula 1, hi figuren diversos exemples de rètols que contenen «Lleida». A la pàgina 4104 surt un exemple d'àrea de serveis «Penedes» sense accent.

Resolució de 18 d'abril de 2000 (BOE núm. 114, de 12 de maig), de la Universitat d'Alacant, relativa al pla d'estudis per a l'obtenció del títol de llicenciat en Filologia Catalana. La Resolució acorda la publicació del pla d'estudis esmentat, homologat pel Consell d'Universitats, i que té, entre altres, les matèries següents: Llengua catalana, Literatura catalana, Història de la llengua catalana, Gramàtica catalana, Literatura catalana medieval, Literatura catalana contemporània, etc.

Reial decret 990/2000, de 2 de juny (BOE núm. 133, de 3 de juny), del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, pel qual es modifica i completa el Reial decret 1640/1999, de 22 d'octubre (RLD núm. 33, pàg. 238-239), pel qual es regula la prova d'accés a estudis universitaris:

Article únic. Modificació del Reial decret 1640/1999, de 22 d'octubre.

Es modifica el Reial decret 1640/1999, de 22 d'octubre, pel qual es regula la prova d'accés a estudis universitaris, en els termes que s'estableixen a continuació:

1. S'afegeix a l'apartat 1 de l'article 6 el text següent:

«La prova tractarà sobre les matèries cursades pels alumnes en segon any de batxillerat, d'acord amb la programació

efectuada per la corresponent Administració educativa.»

2. Se substitueix l'últim incís de l'apartat 1 de l'article 7 pel text següent:

«Compendrà tres exercicis o quatre en cas que hagi d'incloure's la llengua cooficial pròpia de la Comunitat Autònoma. En els exercicis primer i tercer, corresponents a Història o Filosofia i Llengua Castellana, respectivament, es lliuraran als alumnes dues opcions, entre les qual n'escolliran una.»

D'acord amb la disposició final 1a, aquest Reial decret té caràcter bàsic. Pel que fa a la regulació lingüística, no presenta cap novetat respecte al Reial decret que modifica.